

ΠΑΡΑΡΤΗΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
Ηλίουπολης
Αρμόλιος 14545
ΚΩΔ. ΕΠΙΤΥΓΟΥ
214547

PRESS POST

X+7

PRESS POST

ΕΛΤΑ

Hellenic Post

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση του Συνδέσμου Απανταχού Μορφοβουνιωτών
Ιούλης - Αύγουστος - Σεπτέμβρης 2025 | Φύλλο 101

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΚΑΙΩΣΗ:
ΤΟ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ ΣΤΑ
ΜΑΡΤΥΡΙΚΑ ΧΩΡΙΑ
με το Προεδρικό Διάταγμα
71/2025 ΦΕΚ 146/Α/8-8-2025

Με Διάταγμα που υπέγραψε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κ. Τασούλας, χαρακτηρίζονται μαρτυρικά χωριά το Μορφοβούνι, ο Μεσενικόλας, η Φυλακτή, η Πεζούλα και ο οικισμός Νεράιδας Πεζούλας του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα. Πρόκειται για ιστορική απόφαση και δικαίωση των νεκρών, των αγωνιστών, όλων των κατοίκων που πλήρωσαν πανάκριβα το τίμημα της Κατοχής. Πρόκειται για ηθική αποκατάσταση μιας γενιάς ολόκληρης, αλλά και δικαίωση της προσπάθειας του Δήμου, ο οποίος κατάφερε να αναγνωριστεί μαρτυρικός, έστω και 82 χρόνια μετά. Η δικαίωση ξεκίνησε με την ανακήρυξη το 2023 έτος μνήμης του ολοκαυτώματος, 80 χρόνια μετά την καταστροφή των χωριών από Ιταλούς και Γερμανούς κατακτητές. Με εισήγηση και τεκμηρίωση του δημάρχου και συγγραφέα κ. Παναγιώτη Νάνου, ομόφωνα το Δημοτικό Συμβούλιο αποφάσισε την αναγνώριση του Δήμου ως μαρτυρικού και την υποβολή αιτήματος στο Υπουργείο Εσωτερικών για αναγνώριση ως μαρτυρικός, ενώ κατατέθηκε φάκελος με τα σχετικά τεκμήρια. (Ο τόμος με τα ιστορικά στοιχεία είναι διαθέσιμα στο κοινό από την ιστοσελίδα του Δήμου, τόμος 4/2023 περιοδικό «Ιστορήση»).

Στο πρόσφατο Δημοτικό Συμβούλιο ο δήμαρχος Παναγιώτης Νάνος στην ενημέρωση προς τα μέλη μεταξύ των άλλων ανέφερε: “Πετύχαμε μία ιστορική και ηθική δικαίωση του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα, αναγνωρίστηκαν μαρτυρικές οι Κοινότητες Μορφοβουνίου και Μεσενικόλα, οι οποίες καταστράφηκαν ολοκληρωτικά τον Ιούνιο του 1943 από τους Ιταλούς και ξανά τον Νοέμβριο του 1943 από τους Γερμανούς. Ομοίως οι κοινότητες Πεζούλας, Φυλακτής, και ο οικισμός Νεράϊδα Πεζούλας καταστράφηκαν από τους Γερμανούς. Η αναγνώριση είναι απόρροια απόρροια ανάδειξης του Ολοκαυτώματος του 1943 μέσα από εκδηλώσεις που οργανώσαμε 80 χρόνια μετά την καταστροφή. Η ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, η τεκμηριωμένη εισήγηση, μαζί με τα ντοκουμέντα και τις φωτογραφίες της Καταστροφής, είναι δημοσιευμένα στο τεύχος 4ο και 5ο τεύχος του περιοδικού «Ιστορήση», οι τόμοι ελεύθερα διαθέσιμοι από την ιστοσελίδα του Δήμου. Ωστόσο θα ολοκληρωθεί όταν το 5ο Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας αναγνωρίσει με απόφασή του και τις άλλες κοινότητες του Δήμου, όπως η Καρίτσα Δολόπων, το Νεοχώρι και το Μοσχάτο, χωριά που κήληκαν επίσης από τους Γερμανούς. Γνωρίζουμε ότι η διαδικασία είναι επίπονη, όπως ότι πολλές κοινότητες από την Καρδίτσα, την Θεσσαλία και άλλες περιοχές της Ελλάδος περιμένουν πολλά περισσότερα χρόνια και δεν κατάφεραν να αναγνωριστούν, γεγονός που καθιστά την δική μας αναγνώριση επιτυχία”.

Μ.Φ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΟΝΤΟΣΤΕΡΓΙΟΥ
ΣΤΗΝ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ
(17/08/2025)

Αγαπητοί Συγχωριανοί,
Φίλες και Φίλοι,

Ο Σύνδεσμος Απανταχού Μορφοβουνιωτών Αθήνα, Βόλος και Καρδίτσα, αποφάσισε ομόθυμα να τιμήσει εν ζωή τον Ευριπίδη Καφαντάρη.

Σκοπός αυτής της εκδήλωσης δεν είναι να τιμήσουμε απλώς τον Ευριπίδη για τυπικούς λόγους, αλλά το νόημά της έχει ουσιαστικό περιεχόμενο. Και όπως επισημαίνει ο Καβάφης:

*Τιμή σ’ εκείνους όπου στη ζωή των
όρισαν και φυλάγουν Θερμοπύλες.
Ποτέ από το χρέος μη κινούντες,
Δίκαιοι κι ίσοι σ’ όλες των τες πράξεις.*

Ειδικά στην εποχή που ζούμε, όπου υπάρχει κρίση αξιών και κρίση συστημάτων στην οικονομία, στην πληροφορία, στη δικαιοσύνη, στην ειρήνη, το να αναγνωρίζεις και να τιμάς πολιτικούς σαν τον Ευριπίδη, με τις αρχές και τις αξίες που έχει, είναι ένα κοινωνικό μήνυμα προς όλους, και ιδιαίτερα ένα θετικό πρότυπο για τους νέους.

Ποιος είναι λοιπόν ο Ευριπίδης Καφαντάρης;

Οι περισσότεροι από εμάς φυσικά τον γνωρίζουμε. Ο Ευριπίδης γεννήθηκε στο χωριό μας τον Δεκέμβριο του 1947, τελείωσε με άριστα το δημοτικό σχολείο του χωριού μας, αποφοίτησε με άριστα από το 1ο Εξατάξιο Γυμνάσιο Καρδίτσας και στη συνέχεια σπούδασε γεωπόνος στη Γεωπονική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Μέχρι το 1982 δούλεψε ως γεωπόνος στην Κεφαλλονιά και μετά στο Ναύπλιο. Μέσα από την ενασχόλησή του με την επιστήμη του, γνώρισε τα προβλήματα που αντιμετώπιζε ο αγροτικός κόσμος της πατρίδας μας. Συμμετέχοντας στα συνδικαλιστικά όργανα των γεωπόνων, αγωνίστηκε για τη βελτίωση των συνθηκών του κλάδου του και των αγροτών.

Όλα αυτά τα χρόνια γαλουχήθηκε και ανδρώθηκε έχοντας ως πυξίδα έναν αυστηρό ηθικό κώδικα αξιών, που απέκτησε από την οικογένειά του. Από μικρός διακρινόταν για το ήθος και την ειλικρίνειά του. Εκείνο όμως που τον διέκρινε περισσότερο ήταν το πάθος για το διάβασμα, η επιθυμία να προκόψει, να προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο και να κάνει περήφανη την οικογένειά του.

Αυτά και όχι μόνο διέκρινε στον Ευριπίδη ο τότε πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου, και το 1982 τον πρότεινε για Νομάρχη στον τρίτο μεγαλύτερο σε πληθυσμό νομό της Ελλάδας, τον νομό Αχαΐας — κάτι που είχε τη δική του σημασία, καθώς εκεί γεννήθηκαν ο Γεώργιος και ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Διέκρινε σε εκείνον τη μέτσα, τη λεβεντιά, την ευθύτητα, τη συνέπεια, τη μόρφωση, το ήθος και τις ξεκάθαρες πολιτικές του ιδέες. Έτσι, σε ηλικία μόλις 35 ετών, ο Ευριπίδης μπήκε στην ενεργό πολιτική.

Δεν μπήκε στην πολιτική για να βρει επάγγελμα —είχε ήδη επάγγελμα— αλλά παραιτήθηκε από το Υπουργείο Γεωργίας για να ασχοληθεί με τα κοινά, χωρίς εξαρτήσεις. Ήθελε να είναι αυτεξούσιος, να πολιτευτεί χωρίς να τον κρατάει κανείς στο χέρι. Δεν είχε καμία σχέση με την κομματική «καμαρίλα» και τα παρασκήνια της εξουσίας.

Όταν ο πρωθυπουργός τον ρώτησε λίγες μέρες μετά την ανάληψη των καθηκόντων του ως Νομάρχη Αχαΐας «Ευριπίδη, ποια είναι τα πρότυπά σου;», εκείνος απάντησε αμέσως με σθένος: «**Ο Νικόλαος Πλαστήρας και ο Γεώργιος Καφαντάρης.**»

Ανέφερε δύο προσωπικότητες που πρόσφεραν πολλά και διακρίθηκαν για το ήθος και τις αξίες τους. Διαβάζοντας για τον Πλαστήρα και τον Καφαντάρη, πορεύτηκε κουβαλώντας μέσα του τις αρχές τους σε όλη του τη ζωή.

Από το 1982 έως το 1985 διετέλεσε Νομάρχης Αχαΐας, το 1985 μετατέθηκε στη Μαγνησία μέχρι το 1987 και στη συνέχεια

υπηρέτησε ως Περιφερειάρχης Ηπείρου έως το 1989. Το 1993 εκλέχθηκε βουλευτής Καρδίτσας έως το 1996.

Υπηρέτησε όλους τους θεσμούς με ευθύνη και πατριωτισμό. Στη Βουλή, αν και κυβερνητικός βουλευτής, κατέθετε συνεχώς ερωτήσεις προς υπουργούς, ασκώντας ουσιαστικό κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Ενδεικτικά, τον Οκτώβριο του 1995 κατέθεσε επίκαιρη ερώτηση για την τουριστική αξιοποίηση της Λίμνης Πλαστήρα, λέγοντας χαρακτηριστικά στον υπουργό Σηφουνάκη: «**Να έχετε συνέχεια το νου σας στα Αγραφα, γιατί εκεί και οι πέτρες χαμογελάνε.**»

Αγωνίστηκε με όλες του τις δυνάμεις για την ανάπτυξη της περιοχής, γι’ αυτό και ο Κώστας Λαλιώτης τον αποκάλεσε «Πρίγκιπα της Λίμνης».

Σε άλλη ερώτησή του για τις γερμανικές αποζημιώσεις, δήλωσε: «**Η Ελλάδα δεν απλώνει το χέρι της να ζητιανέψει· διεκδικεί αυτό που είναι υποχρέωση της Γερμανίας απέναντί της.**» Η παρέμβασή του οδήγησε στην «ρηγματική διακοίνωση» για τη διεκδίκηση των αποζημιώσεων.

Η παρουσία του στη Βουλή ήταν διαρκής και ουσιαστική. Πολλές φορές ο Πρόεδρος της Βουλής, Απόστολος Κακλαμάνης, μίλησε με θερμά λόγια για εκείνον. Ο Ευριπίδης συνήθιζε να λέει: «**Ο λαός με εξέλεξε για να είμαι στη Βουλή, όχι για να κάθομαι στο γραφείο μου.**»

Σήμερα, αγαπητοί συγχωριανοί, δεν τιμάμε απλώς έναν πολιτικό· τιμάμε έναν άνθρωπο που στάθηκε όρθιος μέσα στον θόρυβο της εξουσίας. Έναν πολιτικό που δεν αλλοιώθηκε από αυτήν. Έναν άνθρωπο που πολιτεύτηκε με ήθος, ειλικρίνεια και πατριωτισμό.

Ο Ευριπίδης δεν μπήκε στην πολιτική για προσωπικά οφέλη. Όπως και ο Πλαστήρας, απέδειξε ότι η τιμιότητα μπορεί να σταθεί στην πολιτική. Δεν επιδίωξε το «βόλεμα» ούτε συμμετείχε σε παιχνίδια εξυπηρέτησων. Πίστευε βαθιά στην αξιοκρατία και στο δημόσιο συμφέρον.

Έτσι ζει ακόμη: απλά, σεμνά, με ήθος και εσωτερική πειθαρχία, θυμίζοντας τον «Κοσμοκαλόγερο» του Παπαδιαμάντη — τον άνθρωπο που ζει μέσα στον κόσμο, αλλά κρατά την ψυχή του καθαρή. Αυτή η στάση ζωής δεν ήταν μόνο προσωπική επιλογή, αλλά και βαθιά πολιτική θέση.

Πίστευε σε μια πολιτική καθαρή, δίκαιη και ανθρώπινη. Θεωρούσε ότι η εξουσία πρέπει να υπηρετεί τον πολίτη και όχι να τον εκμεταλλεύεται. Απέδειξε με πράξεις και όχι με λόγια ότι είναι αυθεντικός, ειλικρινής, ασυμβίβαστος και σταθερός στις αξίες του.

Μπήκε φτωχός στην πολιτική και αποχώρησε φτωχότερος — αλλά πλούσιος σε ψυχή, τιμή και συνείδηση. Γι’ αυτό μπορούμε να πούμε δημόσια: **Ευριπίδη, είμαστε περήφανοι που σε έχουμε ανάμεσά μας.**

Είμαστε περήφανοι που ένας δικός μας άνθρωπος απέδειξε ότι η πολιτική μπορεί να είναι ανθρώπινη και ηθική. Αν θέλουμε μια κοινωνία δικαιοσύνης, αξιοκρατίας και διαφάνειας, ας ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Πλαστήρα και του Ευριπίδη — είτε ως πολίτες είτε ως πολιτικοί.

Ευριπίδη, σε ευχαριστούμε γιατί ήσουν το φως μέσα στο σκοτάδι της πολιτικής.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ: Το ερώτημα που τέθηκε σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας προς του κ.κ. Δημάρχους να μας δώσουν εξηγήσεις για το πάγωμα των έργων του **βιολογικού καθαρισμού**, παραμένει αναπάντητο. Ερωτούμε τους κ.κ. Δημάρχους, νυν και πρώην: Υπάρχει κάποιος λόγος ένεκα του οποίου κωλύεστε να πάρετε θέση;

Ιούλης - Αύγουστος - Σεπτέμβρης 2025
Αριθμός Φύλλου 101
Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση
του Συνδέσμου των Απανταχού Μορφοβουνιωτών
Ιδρυτής: Μάρκος Τσούλας

Ιδιοκτήτης:
Σύνδεσμος των Απανταχού Μορφοβουνιωτών

Εκδότης:
Σπύρος Κοντοστέργιος

Διευθυντής:
Γιώργος Βασιλούλης
6974894058

Την εφημερίδα επιμελείται Συντακτική Επιτροπή
που την απαρτίζουν τα μέλη του Δ.Σ. του
Συνδέσμου των απανταχού Μορφοβουνιωτών

Κωδικός: 214547
Ηλεκτρονικός Σχεδιασμός: Γεώργιος Γέρμανος

Η Μορφοβουνιώτικη Φωνή δέχεται για δημοσίευση
πρωτότυπα θέματα με περιεχόμενο επιστημονικό,
εγκυκλοπαιδικό, επικαιρότητας, κοινωνικό, ψυχαγω-
γικό. Δεν επιτρέπεται η δημοσίευση ύλης που αναφέ-
ρεται σε προσωπικά θέματα ή περιέχει φράσεις, λέξεις
ή εικόνες που μπορούν να προκαλέσουν δυσμενή σχό-
λια και αντιπαραθέσεις.

Τα δημοσιευμένα κείμενα εκφράζουν απόψεις των
συντακτών και όχι απαραίτητα την εφημερίδα και τον
Σύνδεσμο.

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: morfonuni@yahoo.gr

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Αγίας Αναστασίας 5,
Περισσός - Νέα Ιωνία, Τ.Κ. 142 32, Αττική
Τηλέφωνο 210 2522596, Fax 210 2518283

Εκτύπωση: Εκτυπωτική Καρδίτσας ΙΚΕ
2441020257 - ektgr@otenet.gr

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμος & βάπτισμα

Η Ελένη Βασιλούλη, κόρη του Ευάγγελου, ενώθηκε
με τα δεσμά του γάμου με τον Ορφέα Τζιωρζόπουλο.

Το ζευγάρι, επίσης, βάφτισε την κορούλα τους,
δίνοντάς της το όνομα Νικολέτα.

Ευχόμαστε ολόψυχα βίον ανθόσπαρτον και να
τους ζήσει η μικρή!

Απώλειες

Έφυγαν από κοντά μας ο Γιαννάκος Η. Κώστας, ο Νά-
νος Δημήτριος του Στεφάνου (81 ετών), η Κατοίκου Α-
ντιγόνη, σύζυγος Ιωάννη, και ο Τσούλας Γεώργιος.
Θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειές τους.

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ

Ο Καλαντζής Ορέστης του Ιωάννη και της Ευφροσύ-
νης ολοκλήρωσε με επιτυχία τις σπουδές του και έλαβε το
πτυχίο του από το Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και
Μηχανικών Υπολογιστών της Πολυτεχνικής Σχολής του
Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Του ευχόμαστε θερμά καλή σταδιοδρομία και κάθε
επιτυχία στη συνέχεια της επαγγελματικής του πορείας.

Μορφο-
βουνιώ-
τική
ΦΩΝΗ

Η εφημερίδα είναι δική σας! Στείλτε μας τα νέα σας, τις απόψεις σας, τις παρατηρήσεις σας στο email morfonuni@yahoo.gr
ή στη σελίδα μας στο Facebook μέχρι τις 10 Δεκεμβρίου 2025 ώστε να δημοσιευθούν στο επόμενο φύλλο.

Miaritis team - Μιαρίτης Κων/νος
Super market - Μορφοβούνι
Διανομή κατ' οίκον
Τηλ .: 2441095229 Κιν .: 6973416467

ΔΙΑΦΗΜΙΖΟΜΕΝΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ

Παρακαλούμε τους διαφημιζόμενους επαγγελματίες να συνδράμουν στην
έκδοση της εφημερίδας στον λογαριασμό με αριθμό
IBAN GR 46 0140 3610 3610 0200 2012 249 ALPHA BANK

ΤΑ 150 ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ Του Γ. Βασιλούλη

Ο σπόρος για την δημιουργία της
εφημερίδας ρίχτηκε από τον Μάρκο,
όταν μετά την ίδρυση του Συνδέσμου
μας το 1976, έλεγε: «Να βγάλουμε και
δική μας εφημερίδα. Εσείς οι νεότεροι
γραμματιζόμενοι να το φροντίσετε». Έτσι
και έγινε. Όταν ωρίμασε η ιδέα,
τον Γενάρη του 1987 παρουσιάστηκε το
πρώτο φύλλο της ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗΣ ΦΩ-
ΝΗΣ. Με αυτόν τον τίτλο κυκλοφόρη-
σαν 50 φύλλα μέχρι το έτος 2000 και
στη συνέχεια έως σήμερα ως ΜΟΡΦΟ-
ΒΟΥΝΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ. Οι Γιώργος Κοντο-
στέργιος, Θωμάς Κατοίκος, Αποστό-
λης και Γιάννης Λατίνο, ήταν οι πρω-
τεργνάτες αυτής της κίνησης.

Η πρώτη συντακτική επιτροπή,
όπως αναγράφεται στο φύλλο με αριθ.
3 που σας στάλθηκε με την προηγούμε-
νη έκδοση, απαρτιζόταν κατ' αλφαβητι-
κή σειρά, από τους:

1. Γιώργο Βασιλούλη
2. Φώτη Χ. Καλαντζή
3. Γιώργο Κοντοστέργιο
4. Αποστόλη Λατίνο
5. Γιώργο Απ. Σανιδά
6. Κώστα Θ. Σταύρου.

Σήμερα τη συντακτική επιτροπή
απαρτίζουν τα μέλη του εκάστοτε Δ.Σ.
του Συνδέσμου.

Οι παραπάνω, με περισσή διάθε-
ση και ζήλο έστησαν την εφημερίδα
την οποία αμέσως αγκάλιασαν όλοι οι
συγχωριανοί. Από τότε όλα τα Δ.Σ. του
Συνδέσμου στήριξαν με κόπο και αρκε-
τό από τον ελεύθερο χρόνο τους την
έκδοση της για να φτάσει έως σήμερα
με τη σημερινή μορφή της. Θα ήταν
παράλειψή μου αν δεν εξέφραζα τις
ευχαριστίες μου σε ορισμένα άτομα
που προσφέρουν αφιλοκερδώς για
δεκαετίες στην ομαλή έκδοσή της.
Πρώτα, πρώτα στον Γιώργο Γέρμανο
που διαθέτει ώρες από τον πολύτιμο
χρόνο του και αγόγγυστα επιμελείται
δωρεάν τον ηλεκτρονικό σχεδιασμό σε
κάθε έκδοση. Στον Σερραφείμ Κατοίκα
που μας προμηθεύει δωρεάν κάθε
φορά τις ετικέτες με τα ονόματα των
συνδρομητών τις οποίες μάλιστα μας
αποστέλλει με κούριερ, χωρίς ποτέ να
δεχτεί τα έξοδα αποστολής. Στον Θανά-
ση Γ. Κουτσώνα που έχει αναλάβει,
μετά τον αείμνηστο πατέρα του, το
λογιστικό και φορολογικό κομμάτι της
έκδοσης δωρεάν. Στον Αποστόλη Χρ.

Σανιδά που μας προσφέρει επίσης
δωρεάν τον χώρο όπου είναι επίσημα
και η έδρα του Συνδέσμου μας. Θέλω
να ευχαριστήσω ακόμη όλους εκείνους
τους συγχωριανούς και λοιπούς συν-
δρομητές που συνδράμουν οικονομικά
για την επιβίωσή της. Ως υπεύθυνος
της έκδοσης νοιώθω περήφανος που
με τη συνεργασία των παραπάνω φί-
λων συγχωριανών αλλά και με τα μέλη
του Δ.Σ. φτάσαμε την εφημερίδα μας
σε τέτοιο επίπεδο που να δεχόμαστε
τακτικά επαινετικά σχόλια, από τους
συγχωριανούς αλλά και τους φίλους μη
Βουνεσιώτες συνδρομητές.

Τελευταία δημιουργήσαμε δύο
καινούργιες στήλες. Τις απόψεις και
τις σελίδες ιστορίας. Πρόθεσή μας
είναι σ αυτές να καταχωρούνται κείμε-
να αναγνωστών και όχι κείμενα απο-
κλειστικά του υπογράφοντος. Προσω-
πικά θα ήθελα να περιορισθώ στο ΚΑ-
ΡΑΟΥΛΙ ΤΟΥ ΝΤΑΗΡΑΓΑ, εάν υπάρξουν
κείμενα νέων αρθρογράφων. Επίσης
καθιερώσαμε την εκ περιτροπής απο-
στολή παλιών φύλλων της ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙ-
ΚΗΣ ΦΩΝΗΣ, οι στήλες της οποίας ανα-
σύρουν μνήμες του παρελθόντος,
άρθρα συγχωριανών που έφυγαν και
που συγκινούν τους αναγνώστες.

Μείναμε όμως λίγοι που γράφου-
με. Το μακρινό 1987 στο φύλλο με α-
ριθ. 4 που επισυνάπτεται στο παρόν
φύλλο, ο υπεύθυνος τότε της εφημερί-
δας Γιώργος Κοντοστέργιος εξέφραζε
έναν καημό. Ο καημός του ήταν πως οι
συγχωριανοί μας έδειχναν απροθυμία
στο να ασχοληθούν με την αρθρογρα-
φία της εφημερίδας μας. Τώρα πιστεύ-
ω πως τα πράγματα είναι πολύ καλύτε-
ρα. Μπορεί όμως να βελτιωθούν ακό-
μη περισσότερο. Γνωρίζω πολύ καλά
πως ανάμεσα στους αναγνώστες συγ-
χωριανούς υπάρχουν αξιόλογοι
άνθρωποι που μπορούν να συνδρά-
μουν στην αρθρογραφία της εφημερί-
δας μας με επιστημονικά, λαογραφικά
ή άλλα θέματα. Θα μου πείτε πως τέ-
τοια διαβάζουμε και στον ημερήσιο
τύπο. Περνάνε διαφορετικά πιστεύω τα
μηνύματα όταν τα βρίσκουμε στην
εφημερίδα του χωριού μας γραμμένα
από δικούς μας ανθρώπους. Υπάρχουν
ακόμη και αυτοί που μένουν μόνιμα
στο χωριό και μπορούν να μας μεταφέ-
ρουν μνήμες από το παρελθόν, από
ανθρώπους που έφυγαν, από εποχές
νοσταλγικές.

Στο παρόν φύλλο φιλοξενούμε
τρία νέα παιδιά από το χωριό μας που
επιθυμούν να ενσωματωθούν με την
ομάδα συντακτών της εφημερίδας μας.

Είναι η Ισμήνη Νικ. Μπαλτά, σχετικά
πιο παλιά από τους άλλους δύο, ο νέος
δημοσιογράφος Βασίλης Αλεξίου,
(εγγονός του Σωτήρη και της Άννας
Γόρδιου, γιος της Χριστίνας) που κι
αυτός έχει ξαναγράψει άρθρα για την
εφημερίδα μας και η μαθηματικός
Μαρία Θωμά Σκούφη που γράφει για
πρώτη φορά και πιστεύω πως θα συ-
νεχίσει. Η ενσωμάτωση των νέων αυ-
τών παιδιών στην οικογένεια συντα-
κτών της εφημερίδας, μας γεμίζει χαρά
και ελπίδα πως η εφημερίδα μας θα
εξακολουθήσει να κυκλοφορεί και μετά
από εμάς.

Η εφημερίδα παραχωρεί σε κάθε
έκδοση, ένα φύλλο για την ενημέρωση
για έργα του δήμου που γίνονται στο
χωριό. Η συνεργασία με τον δήμο στον
τομέα αυτό είναι άσογη. Κατά καιρούς,
ιδιαίτερα παραμονές των δημοτικών
εκλογών, χρειάστηκε να κρατήσουμε
ισορροπίες ανάμεσα στις δύο παρατά-
ξεις που διεκδικούν την εξουσία και
που οι επικεφαλές τους είναι φίλοι
συγχωριανοί. Ο κ. Δήμαρχος, με την
ευκαιρία των 150 εκδόσεων, στο προη-
γούμενο φύλλο τόνισε πως "... η εφη-
μερίδα δεν είναι απλά ένα μέσο ενημέ-
ρωσης, είναι ο ψυχικός σύνδεσμος με
την κοινότητα καταγωγής μας και τα
μέλη όπου γης. Είναι το έντυπο που
συγκινεί με τα κείμενά του, διότι μας
θυμίζει την αφετηρία μας, την ιστορία
μας, τα ήθη και τα έθιμα, τις σκέψεις
μας". Θα συμφωνήσω μαζί του και θα
προσθέσω πως κάθε φύλλο αναμένεται
με λαχτάρα κυρίως από τους ηλικιωμέ-
νους συγχωριανούς μας. Διανέμεται σε
500 συνδρομητές σε όλη την Ελλάδα
και το εξωτερικό κατά κύριο λόγο σε
συγχωριανούς αλλά και σε φίλους του
χωριού που την αγάπησαν και την στη-
ρίζουν οικονομικά με τις συνδρομές
τους. Αποστέλλεται επίσης ηλεκτρονικά
σε περίπου 100 συνδρομητές.

Τελευταία ο Δήμος ψηφιοποίη-
σε και διαθέτει για όποιον επιθυμεί
όλα τα φύλλα της ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΙ-
ΚΗΣ αλλά και της ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗΣ ΦΩ-
ΝΗΣ. Ολόκληρο το αρχείο υπάρχει
στην ψηφιακή βιβλιοθήκη της ιστοσε-
λίδας του Δήμου.

Επιδιώξή μας είναι να διατηρή-
σουμε την κυκλοφορία της ΜΟΡΦΟ-
ΒΟΥΝΙΩΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ όσο το δυνατόν
περισσότερα χρόνια, ανταποκρινόμε-
νοι στην επιθυμία των πολυάριθμων
αναγνωστών της, τιμώντας παράλληλα
και τη μνήμη των ιδρυτών του Συνδέ-
σμου μας.

Επιτυχίες - Πανελλήνιες Εξετάσεις

Με ιδιαίτερη χαρά ανακοινώνου-
με τις επιτυχίες των νέων του χωριού
μας στις Πανελλήνιες Εξετάσεις:

• Καλούτσα Βασιλίνα, κόρη της
Μαριάννας Βαλταδώρου – Παιδαγω-
γικό Τμήμα Νηπιαγωγών, Πανεπι-
στήμιο Ιωαννίνων
• Νάνος Βασίλειος του Σπύρου –
Σχολή Ασφυφλάκων, ΕΛ.ΑΣ.

• Νάνος Φώτιος του Σπύρου –
Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων
• Πατσαϊούρα Ιωάννα του Χρή-
στου – Τμήμα Μαθηματικών, Πανε-
πιστήμιο Πατρών
• Σανιδάς Θωμάς του Δημητρίου
και της Ιωάννας – Ακαδημία Εμπορι-
κού Ναυτικού (Α.Ε.Ν.), Σχολή Μηχα-
νικών

• Χούτα – Καφαντάρη Αγγελική –
Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών
και Μηχανικών Υπολογιστών, Πανε-
πιστήμιο Κρήτης (Ηράκλειο)
Θερμά συγχαρητήρια σε όλους και
όλες! Τους ευχόμαστε να συνεχίσουν
με την ίδια επιμονή και αγάπη για τη
γνώση, φέρνοντας περηφάνια στις
οικογένειές τους και στο χωριό μας.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ “DANIEL”: Απολογισμός έργων αποκατάστασης & θωράκισης στο Μορφοβούνι

Συμπληρώθηκαν 2 χρόνια από την καταστροφή που προκάλεσαν τα ακραία καιρικά φαινόμενα DANIEL και “Ιανός”, δύο βιβλικές καταστροφές σε 3 χρόνια χωρίς ιστορικό προηγούμενο. Σε μία μόλις αυτοδιοικητική θητεία χάσαμε τα περισσότερα έργα υποδομών που για δεκαετίες έκτιζαν κοινοτικές και δημοτικές αρχές: Γεφύρια έπεσαν. Δρόμοι καταστράφηκαν. Αγροτοδοσικό δίκτυο διαλυμένο. Υδρευτικά δίκτυα έπαθαν σοβαρές καταστροφές, κάποια ακυρώθηκαν εντελώς. Δίκτυα διάθεσης ομβρίων υδάτων και αποχετευτικές εγκαταστάσεις παρασύρθηκαν. Ρέματα έγιναν βάραθρα, έγιναν σοβαρές κατολισθήσεις και άλλαξε το τοπίο. Σε αρκετά χωριά ενεργοποιήθηκε ο “φλύσχος των Αγράφων” και σημειώθηκαν κατολισθητικά φαινόμενα. Δεκάδες κατεστραμμένες κατοικίες και δευτερεύουσες κτιριακές εγκαταστάσεις. Από θεία πρόνοια δεν θρηνήσαμε θύματα, υπάρχουν ιστορίες συμπτώσεων που μοιάζουν με θαύματα. Ο κοινωνικός και παραγωγικός ιστός δοκιμάστηκε σκληρά. Ακόμα υπάρχουν χαίουσες πληγές, οι διαμαρτυρίες εύλογες αλλά και παράλογες, ίδια αντάρα για το λύκο της μικροπολιτικής και της φθηνής αντιπολίτευσης.

Το Μορφοβούνι ιδιαίτερα δοκιμάστηκε από σοβαρές κατολισθήσεις, το χωριό έχει προβληματικό γεωλογικό υπόβαθρο, το περιγράφουν διαχρονικά οι μελέτες του ΙΓΜΕ. Κατά καιρούς σημειώθηκαν κατολισθήσεις, ωστόσο καμία κοινοτική και δημοτική αρχή δεν έκαμε κάτι για την θωράκιση του χωριού.

Το 1993 σημειώθηκε σοβαρή κατολίσθηση στα «Κοντοστερνιέικα» - Δημοτικό Σχολείο. Το 1997 κλιμάκιο του ΙΓΜΕ με τον καθηγητή κ. Ε. Λέκα, επισκέπτονται το χωριό, παραδίδουν πόρισμα και το μόνο έργο που έγινε... ήταν η κατεδάφιση του Γυμναστηρίου Δημ. Σχολείου Μορφοβουνίου, κι αυτό από την ΤΥΔΚ Καρδίτσας! Από το 1994 – 2019 κανένα έργο για την θωράκιση του οικισμού από κατολισθήσεις.

ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ 2023 -2025:

1. Φέραμε άμεσα επιστήμονες του ΕΑΓ-ΜΕ, ο Γεν. Δ/τής κ. Γκούτης, κ ο καθηγητής κ. Ε. Λέκκας, πρόεδρος του Οργανισμού για φυσικές καταστροφές επισκέφθηκαν άμεσα το Μορφοβούνι.

2. Ζητήσαμε από το Υπουργείο Πολιτικής Προστασίας και ήλθαν άμεσα κλιμάκια του ΔΑΕΦΚ για αποτίμηση των ζημιών.

3. Μερμνήσαμε για την φιλοξενία των πληγέντων στον Ξενώνα Μορφοβουνίου.

4. Έγινε άμεση άρση των καταπτώσεων, μεταφορά μπάζων, αποκατάσταση δρόμων, δικτύων ύδρευσης, παροχής ηλεκτρικού ρεύματος, γενικά της λειτουργικότητας του χωριού.

5. Αποκαταστήσαμε το αγροτικό δίκτυο δρόμων για να έχουν πρόσβαση σε αμπέλια, ποιμνιοστάσια, κτήματα.

6. Θέσαμε τα προβλήματα στον ίδιο τον πρωθυπουργό και από την παρέμβαση εκείνη εξασφάλισαμε πίστωση 1.000.000 € για τα πρώτα έργα του Δήμου.

Αναθέσαμε και ολοκληρώθηκαν άμεσα οι αναγκαίες μελέτες για:

7. Μελέτη για επείγουσες παρεμβάσεις μετρίασης κατολισθητικών φαινομένων στους οικισμούς Μορφοβούνι και Μοσχάτο, 25.128 €

8. Γεωλογική μελέτη οριοθέτησης πληγείσων περιοχών, 13.916 €

9. Γεωτεχνική μελέτη αντιμετώπισης κατολισθητικών φαινομένων για το Μορφοβούνι, 167.000 €, με εδαφολογικές αναλύσεις σε όλα τα σημεία του χωριού και σύνταξη μελέτης αντιμετώπισης ανάλογα με τα ευρήματα.

10. Μελέτη Γεωλογικής Καταλληλότητας οικισμών Μορφοβουνίου, 32.240 € κατασκευή μεγάλων τεχνικών έργων στο Μορφοβούνι:

11. κατασκευή προστατευτικής υποδομής για την έξοδο των νερών από Άγιο Αθανάσιο – Μισιακιά – Αφανός – Παπαδούλη,

θωράκιση του χωριού και προστασία από μελλοντικές καταστροφές, 570.000 €, μαζί με το Μοσχάτο (ολοκληρώθηκε)

12. Ρέμα Αγ. Παρασκευή, έκτακτη αποκατάσταση υποδομών, 280.000 € (ολοκλ.).

13. Ρέμα Κοντοστερνιέικα, αποκατάσταση – έργα μετρίασης κατολισθητικών φαινομένων β φάση, 897.027: ολοκληρωμένη μελέτη, εξασφαλισμένη χρηματοδότηση, δημοπρατημένο έργο για το οποίο το Τοπικό Ελεγκτικό Συνέδριο έστειλε στην ολομέλεια τον προσυμβατικό έλεγχο. Κάποιοι πανηγύριζαν και μιλώντας για «Κόλαφο» την αποστολή για έλεγχο στην Ολομέλεια του ΕΣ, η οποία είναι άγνωστο πότε θα συνεδριάσει και πόσο θα καθυστερούσε το έργο. Για να κερδίσουμε χρόνο, επαναδημοπρατήσαμε το έργο και είναι σε εξέλιξη η διαδικασία ανάδειξης ανάδοχου, ένα έργο που θα είχε ολοκληρωθεί, μετατίθεται χρονικά.

14. Αντιμετώπιση κατολισθητικών φαινομένων στο Μορφοβούνι, 770.000, έπειτα από ειδική γεωλογική μελέτη με γεωτρήσεις. (Υπό ένταξη σε πρόγραμμα της Περιφέρειας Θεσσαλίας)

15. Συμπληρωματικά έργα αποκατάστασης από το 4ο Τεχνικό Δελτίο, 4,8 εκατ, έχει υποβληθεί στα Υπουργεία και αναμένεται χρηματοδότηση

16. Εξασφάλισαμε πίστωση 200.000 για την κατεδάφιση των κατεστραμμένων κατοικιών και επικίνδυνων κτιρίων, αναμένουμε σχετική απόφαση.

17. Υλοποιήσαμε έργα αποκατάστασης «Ιανού», 140.000 €, κατασκευάστηκαν τοίχοι στις θέσεις Ζάβα, Πλαστηρέικα, Μουσείο, Αφανός, Μισιακιά, κλπ.

18. Εντάξαμε στο Ειδικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα Αγράφων, κατασκευή αποχετευτικών δικτύων και Compact Βιολογικό για Μορφοβούνι, Μεσενικόλα και Μοσχάτο. Το έργο πέραν των περιβαλλοντικών και άλλων παραμέτρων, θα συμβάλλει στην ασφάλεια του χωριού.

19. Ζητήσαμε από τους μελετητές του Ειδικού Τοπικού Πολεοδομικού Σχεδίου να λάβουν υπόψη τα νέα δεδομένα στην Πολεοδόμηση του Μορφοβουνίου.

20. Για την αποκατάσταση των πληγέντων διερευνήσαμε την διανομή δωρεάν οικοπέδου στην «Κερασούλλα», αλλά λόγω ΖΟΕ και χαρακτηρισμού της έκτασης ως δασική, θα δοθούν σε άλλη θέση σε όσους έχουν χάσει το σπίτι τους και θέλουν άμεσα να κτίσουν.

Συνολικά και σε όλα τα χωριά κατασκευάστηκαν εκατοντάδες μικρά και μεγαλύτερα έργα σε όλες τις κοινότητες, συνολικού προϋπολογισμού 11.650.000 € μέχρι σήμερα, χωρίς να υπολογίζονται έργα από ΣΑΤΑ και άλλες χρηματοδοτικές πηγές. Με συλλογική δουλειά όλοι μαζί, δημοτική αρχή, υπάλληλοι, επιστήμονες συνεργάτες και μελετητές, άλλες υπηρεσίες μοχλούμε για την Ανάπτυξη.

Αντί επιλόγου: Ο καθένας έχει προσωπική αντίληψη για όσα ο ίδιος αντιλαμβάνεται στην μικροκλίμακα της περιοχής του. Εμείς που έχουμε την συνολική ευθύνη και τις ανάγκες 12 κοινότητων και 15 οικισμών του Δήμου, νοιώθουμε ότι διαχειριστήκαμε τις αλληπάλληλες κρίσεις με επιτυχία. Αξιοποιήσαμε κάθε χρηματοδοτική πηγή και μετατρέψαμε την κρίση του «Ιανού» και του «Daniel» σε ευκαιρία αποκατάστασης αλλά και επίλυσης χρόνιων προβλημάτων από δεκαετίες. Με συλλογική δουλειά όλοι μαζί, δημοτική αρχή, κυβέρνηση, υπάλληλοι, επιστήμονες συνεργάτες, μελετητές, κρατικές και λουιτές υπηρεσίες μοχλούμε για την αποκατάσταση των ζημιών και συνάμα για την Ανάπτυξη.

ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ Η ΕΝΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΣΠΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ ΜΕ 442.860€ ΔΙΑΣΦΑΛΙΖΕΤΑΙ Η ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΥΜΣΤ

Μία σημαντική απόφαση ιστορικής σημασίας για το Μορφοβούνι υπέγραψε ο Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Δ. Κουρέτας, η οποία εισάγει την Λίμνη Πλαστήρα και την Θεσσαλία στο διεθνές εικαστικό Γίνεσθαι. Παράλληλα δημιουργεί συνθήκες ανάπτυξης ενός μοναδικού Υπαίθριου Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης. Πρόκειται για την ένταξη πράξης «Διεθνή Συμπόσια Γλυπτικής και Biennale Νέων Καλλιτχνών, με κωδικό ΟΠΣ 6017649 του προγράμματος «Θεσσαλία 2021-2027»,

προϋπολογισμού 442.860 €, το οποίο συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης. Το αντικείμενο του έργου αφορά την διεξαγωγή τεσσάρων (4) Διεθνών Συμποσίων Γλυπτικής με επτά (7) επώνυμους καλλιτέχνες από διαφορετικές χώρες κάθε φορά, καθώς και την πραγματοποίηση δύο (2) “Biennale” Νέων Καλλιτεχνών με 15 συμμετέχοντες κάθε συνάντησης.

Στόχος του έργου είναι η εικαστική ανάπτυξη του Υπαίθριου Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Λίμνης Πλαστήρα, με την συμμετοχή 28 επώνυμων καλλιτεχνών, αλλά και έργα 30 νέων καλλιτεχνών από διαφορετικά σημεία του κόσμου. Υπολογίζεται ότι στο τέλος του 2029 το ΥΜΣΤ θα εμπλουτιστεί με 80 νέα γλυπτά και μαζί με αυτά που ήδη υπάρχουν θα ξεπεράσουν τα 100 έργα. Με την ολοκλήρωση της εικαστικής ανάπτυξης η Λίμνη Πλαστήρα αποκτά ένα μοναδικό στο είδος του Μουσείο, το οποίο εισάγει την Καρδίτσα και την Θεσσαλία στο διεθνές πολιτιστικό Γίνεσθαι. Οι δράσεις αυτές συνδέουν την διεθνή Εκπαίδευση με τον τόπο μας, δεδομένου ότι το ΥΜΣΤ θα αποτελεί τόπο υλοποίησης προγραμμάτων Erasmus, για φοιτητές και μαθητές Ευρωπαϊκών χωρών.

Ήδη έχει πραγματοποιηθεί με επιτυχία το 1ο Διεθνές Συμπόσιο Γλυπτικής το 2024, το οποίο χρηματοδότησε το Γερμανικό Προξενείο Θεσσαλονίκης. Το Συμπόσιο απέδωσε σπουδαία έργα και μαζί με τα υπόλοιπα το ΥΜΣΤ αποτελεί ήδη ένα νέο πόλο έλξης τουριστών στη Λίμνη Πλαστήρα.

Ο δήμαρχος Λίμνης Πλαστήρα και εικαστικός επιμελητής του ΥΜΣΤ σε δήλωσή του αναφέρει: “Πρώτα απ’ όλα ευχαριστώ τον κ. Κουρέτα για την πράξη ένταξης καθώς και τα στελέχη της Διαχειριστικής Αρχής Θεσσαλίας που αξιολόγησαν θετικά την πρότασή μας. Ειλικρινά, πρόκειται για ιστορική απόφαση, διότι με την χρηματοδότηση διασφαλίζεται η εικαστική ανάπτυξη του ΥΜΣΤ με ευρωπαϊκούς πόρους. Επιπλέον, δίνει κύρος στη διοργάνωση και αναβαθμίζει την προσπάθεια του Δήμου. Συνεισφέρει αποφασιστικά στην δημιουργία ενός μοναδικού εθνικού τοπόσημου με ισχυρό πολιτιστικό και τουριστικό αποτύπωμα. Δημιουργεί προστιθέμενη αξία στο τουριστικό προϊόν της Δυτικής Θεσσαλίας, αφού η ολοκλήρωση του έργου εισάγει την Λίμνη Πλαστήρα στο διεθνή τουρισμό, ενώ αυξάνει τις διανυκτερεύσεις μέχρι την Καλαμπάκα. Σημαντική παράμετρος είναι η σύνδεση με την διεθνή Εκπαίδευση μέσω ευρωπαϊκών προγραμμάτων Erasmus με αντικείμενο την ανάδειξη της σχέσης Φύσης και Τέχνης. Εγγράφει την Ελλάδα στον διεθνή κατάλογο των πόλεων δημιουργίας Σύγχρονης Τέχνης και συνδέει την λίμνη με τις Σχολές Καλών Τεχνών όλου του Κόσμου, δίνοντας προστιθέμενη οικονομική και κοινωνική αξία στον τόπο μας”.

ΠΛΟΥΣΙΟ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΠΟΨΗ ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΑΛΟΚΑΡΙ 2025 στη Λίμνη Πλαστήρα. Ξεπέρασε τις 80 εκδηλώσεις, συναυλίες, πανηγύρια, γιορτές πίττας, βραδίες νεολαϊκές, εικαστικά, θέατρο, βιβλίο, αθλητικά πρωταθλήματα, κ.α. κράτησαν αμείωτο το ενδιαφέρον και σημείωσαν μεγάλη επιτυχία! Σπουδαία συναυλία έδωσε στη Λίμνη Πλαστήρα με επώνυμους καλλιτέχνες, η Φαραντούρη και ο κ. Λέκκας, που έγραψαν Ιστορία στο Ελληνικό Τραγούδι, με τον μέγιστο παρόντα Μίκη Θεοδωράκη, Περιφέρεια Θεσσαλίας και Δήμος λίμνης Πλαστήρα οι οργανωτές. Πολιτισμός & λίμνη συνώνυμο και τοπόσημο πανελλήνιο. Εκείνο που όμως

πραγματικά απογείωσε την περιοχή ήταν το Lake Plastira Festival, ένα 3ήμερο με 11 επώνυμους καλλιτέχνες και γνωστά συγκροτήματα, όπως ο Β. Παπακωνσταντίνου, Μποφίλιου, κ.α. Το φετινό φεστιβάλ διεξήχθη τον Ιούλιο του 2025 και το παρακολούθησαν περισσότερα από 16.000 άτομα, κυρίως νέοι από όλη την Ελλάδα!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ πραγματοποιήσε ο Δήμος Λίμνης Πλαστήρα τον Ιούλιο, στο πλαίσιο των δράσεων περίθαλψης και παροχής υπηρεσιών υγείας. Το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» σε συνεργασία με την Κινητή Ομάδα Υγείας του ΕΟΔΥ, έκαμε δωρεάν εξετάσεις Πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας στους δημότες.

ΕΝΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ σε πρόγραμμα του ΥΠΕΝ, που αφορά Δήμους με πληθυσμό κάτω των 10.000 κατοίκων και θα δώσει την δυνατότητα της διαχείρισης ανακυκλώσιμων υλικών και αποβλήτων τροφίμων, κ.α. κατέθεσε ο Δήμος Λίμνης Πλαστήρα, με απόφαση της Δημοτικής Επιτροπής. Ο Δήμος εξασφαλίζει δωρεάν αποκομιδή ανακυκλώσιμων απορριμμάτων, προμηθεύεται εξοπλισμό, κ.α.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΛΗΓΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΖΗΤΗΣΕ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Σύσκεψη με την Αυτοδιοίκηση της Καρδίτσας έγινε στο δημαρχείο Παλαμά με τον υφυπουργό Κλιματικής Κρίσης & Πολιτικής Προστασίας κ. Κ. Κατσαφάδο, τον Γ.Γ. κ. Πέτρο Καμπούρη, με την παρουσία των Δημάρχων Παλαμά, Μουζακίου, Λίμνης Πλαστήρα, Σοφάδων, του αντιπεριφερειάρχη, με την παρουσία των βουλευτών Γ. Κωτσού και Τ. Σπάνια και εκπροσώπων του Δήμου Καρδίτσας. Η σύσκεψη έγινε με στόχο δύο χρόνια μετά την καταστροφή να γίνει η αξιολόγηση των έργων και να εντοπισθούν οι εκκρεμότητες και να αποκατασταθούν τα προβλήματα. Ο δήμαρχος Λίμνης Πλαστήρα επισήμανε ότι Αυτοδιοίκηση και Κυβέρνηση διαχειρίστηκαν με επιτυχία την κρίση, σε ότι αφορά το Δήμο Λίμνης Πλαστήρα αποδόθηκαν άμεσα οι υποδομές για την λειτουργικότητα του Δήμου και την προστασία του τουριστικού προϊόντος. Στο κυβερνητικό κλιμάκιο ο κ. Νάνος έθεσε τα προβλήματα που πρέπει άμεσα να επιταχυνθούν οι διαδικασίες αποκατάστασης, με προτεραιότητα τους πληγέντες που έχουν χάσει τα σπίτια τους. Ζήτησε άμεσα έκδοση της ΚΥΑ από τη ΔΑΕΦΚ για τον καθορισμό της στεγαστικής συνδρομής των πληγέντων και την καταβολή των αποζημιώσεων. Επίσης ζήτησε την παράταση οικονομικής κάλυψης για όσους έχασαν τα σπίτια και διαμένουν σε ενοίκιο, ενώ δήλωσε ότι για την στεγαστική αποκατάσταση παράλληλα με τις κρατικές αποζημιώσεις ο Δήμος θα διαθέσει οικόπεδα. Για την αποκατάσταση υποδομών του Δήμου ο κ. Νάνος ζήτησε πρόσθετη χρηματοδότηση για στην αντιμετώπιση του κατολισθητικού φαινομένου του οικισμού Μορφοβουνίου, με βάση την ειδική γεωτεχνική μελέτη που εκπονήθηκε. Επίσης ζήτησε να ενταχθούν οι δρόμοι προς Κοινότητα Καρβασαρά και οικισμό “Ζυγογιαννέικα”, καθώς και για τα έργα υποδομών του 4ου τεχνικού δελτίου του Δήμου.

ΜΗΝΥΣΗ ΚΑΤΕΘΕΣΕ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΓΙΑ ΔΟΛΙΟΦΘΟΡΑ ΣΤΟ ΑΡΔΕΥΤΙΚΟ ΠΗΓΩΝ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ. Αδιανόητο, αλλά υπαρκτή νοσηρή πραγματικότητα αποτελεί η προσπάθεια ακύρωσης ενός νεότευκτου αρδευτικού έργου στις πηγές Αγίου Γεωργίου Μορφοβουνίου, που μόλις τέθηκε σε λειτουργία! Σύμφωνα με μήνυση κατ’ αγνώστων που κατέθεσε ο δήμαρχος Λίμνης Πλαστήρα κ. Παναγιώτης Νάνος, στα μέσα Ιουλίου έγινε κατ’ επανάληψη παρέμβαση στον κεντρικό διανεμητή του νερού, αλλάζοντας την ροή, οδηγώντας το νερό στο ρέμα, αντί της δεξαμενής που τροφοδοτεί το αρδευτικό.

Αποτέλεσμα αυτού είναι το αρδευτικό δίκτυο να μην έχει νερό, οι παραγωγοί να μην έχουν δυνατότητα άρδευσης. Εκτός της μήνυσης ο δήμαρχος προέβη σε ενέργειες για την διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας του έργου. Μεταξύ αυτών όρισε υπεύθυνη για την εποπτεία και τον έλεγχο του αρδευτικού εργαζόμενη στο Δήμο.

Θωμάς Καραθάνος του Ηλία - Ο Πατριώτης - Αγωνιστής - Το Τραγικό του Τέλος

του Αγαπητού Κυρίτση Δημήτρη

Θωμάς Καραθάνος

Μεγάλος αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης. Γεννήθηκε το 1922. Έλαβε μέρος στον Αλβανικό πόλεμο. Την περίοδο της Κατοχής εντάχθηκε στο ΕΑΜ και στον εφεδρικό ΕΛΑΣ Βουνεσίου. Από τη θέση του σπλοβολητή αγωνίστηκε με πάθος για την απελευθέρωση της πατρίδας του. Συμμετείχε σε πολλές μάχες ενάντια στους Ιταλούς και Γερμανούς κατακτητές, δίπλα στον Βασίλη Αλεξανδρή, επιδεικνύοντας ιδιαίτερο θάρρος και αυταπάρνηση. Για την αντιστασιακή του δράση, μετά τη Βάρκιζα, κυνηγήθηκε όλη η οικογένειά του από τις παρακρατικές ομάδες. Πολλές φορές το σπίτι λεηλατήθηκε και το κοπάδι με τα πρόβατα του πατέρα του εκλάπη. Αναγκάστηκε να βγει στο βουνό φυγάς. Συνελήφθη και εκτελέστηκε στις 3-7-1945, στην περιοχή του Αγίου Αθανασίου Βουνεσίου (Πνακάκια), από την παρακρατική ομάδα του Θεού.

Η εκτέλεση του Θωμά Καραθάνου από την ομάδα του Θεού, τον Ιούλιο του 1945

Αρχές Ιουλίου του 1945, μία πολυπληθής και ισχυρή ομάδα του Χαράλαμπου Θέου, που δρούσε στην περιοχή, επανήλθε στο χωριό με άγριες διαθέσεις. Μετά το καθιερωμένο πλιάτσικο και την αρπαγή ζώων από σπίτια του χωριού, κάθισαν στα μαγαζιά, έψησαν σφαχτά, έφαγαν και το έριξαν στην κρασοκατάνυξη.

Εκεί ο Θεός πληροφορήθηκε από ντόπιους ότι στον Άγιο Αθανάσιο, στην περιοχή Κρί, κρυβόταν ομάδα Βουνεσιωτών φυγάδων. Ο Θεός, χωρίς περιστροφές, πήρε την απόφαση να τους χτυπήσει. Ξεκίνησε από το χωριό και έφτασε στον Άγιο Αθανάσιο, καθοδηγούμενος από τον Κ.Κ., ο οποίος, αφού υπέδειξε το μέρος στο οποίο κρύβονταν οι

φυγάδες, παρέμεινε μαζί τους να παρακολουθήσει την εξέλιξη της επιχείρησης.

Ο Λευτέρης Ζαχαρής, μέλος της ομάδας των «φυγάδων», αφηγείται τα γεγονότα όπως τα έζησε ο ίδιος:

«Οι επιθέσεις των Ε.Ο. το καλοκαίρι του 1945 στο χωριό ήταν καθημερινές. Για να προστατευτούμε, φτιάξαμε μία ομάδα διωκόμενων αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης και κρυβόμασταν στο κτήμα του Πασανία Τσούλα, στην περιοχή Κοντόγνα. Την ομάδα αποτελούσαμε οι Άγγελος Καρακαντάς, Πασανίας Τσούλας, Βασίλης και Γιάννης Κασιόκας, Αλέκος Μανώλης, Νάνος Βασίλης, Θωμάς Μανώλης, Γιάννης Γιαννάκος κ.ά.

Όλα τα μέλη της ομάδας ήταν οπλισμένα με τα όπλα που είχαμε κρύψει στην περιοχή Κρί και σε άλλες περιοχές, τα οποία δεν παραδώσαμε με τη Συμφωνία της Βάρκιζας.

Μία ημέρα, αρχές Ιουλίου του 1945, ήρθε και μας βρήκε στο μέρος που κρυβόμασταν ο συναγωνιστής Δημήτρης Κατοίκος, που εκείνο τον καιρό ήταν φαντάρος και βρισκόταν στο χωριό με άδεια. Μας ενημέρωσε ότι μέσα στο Βουνέσι ήταν η ομάδα του Θεού και πως σε λίγη ώρα θα αναχωρούσε για την Πεζούλα μέσω του Αγίου Αθανασίου.

Όταν πήραμε την πληροφορία από τον Κατοίκο για την πορεία των παρακρατικών, αποφασίσαμε να τους χτυπήσουμε. Ήμασταν καλά οπλισμένοι και αποφασισμένοι· δεν θα γλιτώνε κανείς. Έπρεπε να καθαρίσουμε το χωριό από αυτά τα αδίστακτα καθάρματα που μπαινόβγαιναν στα σπίτια μας, τρομοκρατώντας τους συγχωριανούς και κλέβοντας το βιός μας.

Χωρίς καθυστέρηση, η ομάδα μας ακροβολίστηκε στην περιοχή Κρί, από τη βρύση του Αγίου Αθανασίου και κάτω, αριστερά και δεξιά του δρόμου απ’ όπου θα περνούσε η ομάδα του Θεού. Ένα τμήμα της ομάδας, στην οποία ανήκα κι εγώ, πήγαμε δεξιά και ένα άλλο, αποτελούμενο από τον Πασανία Τσούλα, τον Αλέκο Μανώλη και τον Γιάννη Γιαννάκο, πήγε απέναντι από εμάς.

Όταν οι ληστοσυμμορίτες έφτασαν στον Άγιο Αθανάσιο, σταμάτησαν, ξεπέψαν

από τα ζώα τους και ακροβολίστηκαν κυκλωτικά προς εμάς· δεν συνέχισαν το δρόμο προς την Πεζούλα. Εμείς, από τη θέση που βρισκόμασταν, δεν είχαμε καλή ορατότητα με τον Άγιο Αθανάσιο, έτσι, όταν είδαμε ότι αργούσαν να περάσουν από το μέρος που τους είχαμε στήσει καρτέρι, ο Άγγελος Καρακαντάς έστειλε τον Θωμά Καραθάνο να δει πού βρίσκεται η ομάδα των παρακρατικών.

Ο Καραθάνος πήρε το δρόμο και ανέβαινε προς τον Άγιο Αθανάσιο. Όταν έφτασε στη θέση Γεωργούση, τον αντιλήφθηκε ο Θεός και ο Κ.Κ. Με τα κιάλια που είχαν, τον αναγνώρισαν και άρχισαν να τον πυροβολούν ακατάπαυστα. Ο Καραθάνος οπισθοχώρησε τρέχοντας για να γλιτώσει από τα πυρά. Με τον κίνδυνο που διατρέχαμε, τον ακολουθήσαμε εγώ με τον Δημήτρη Κατοίκο, που βρισκόμασταν εκεί κοντά.

Όταν η ομάδα του Θεού είδε πως εμείς οπισθοχωρούμε, πήρε θάρρος και, με επικεφαλής τον Κίσσα, κινήθηκε τρέχοντας εναντίον μας, με πυροβολισμούς και βρισιές.

Οι δικοί μας, που παρακολουθούσαν την εξέλιξη των γεγονότων, δεν έμειναν θεατές. Ο (...) και ο (...) που ήταν ακροβολισμένοι στα Πνακάκια, καθώς ο Κίσσας μας πλησίαζε απειλητικά, τον πυροβόλησαν και τον τραυμάτισαν θανάσιμα.

Εν τω μεταξύ, εμείς οι τρεις συνεχίσαμε να τρέχουμε στο δρόμο προς τη θέση Μπράσκα. Πίσω μας, σε απόσταση εκατόν πενήντα μέτρων περίπου, ακολουθούσαν οι συμμορίτες του Θεού. Από το τρέξιμο είχαμε κουραστεί πολύ και σε κάποιο σημείο του δρόμου ο Δ. Κατοίκος κρύφτηκε σε μια συστάδα θάμνων. Εγώ, λίγο πιο κάτω, για να προφυλαχτώ, άλλαξα πορεία και άρχισα να τρέχω κατευθυνόμενος προς την περιοχή της Μεντζήνας. Ο προπορευόμενος Καραθάνος συνέχισε να τρέχει προς τη Μπράσκα και, όταν κουράστηκε, κρύφτηκε κι αυτός σε κάποιους θάμνους στο χωράφι του Κυρίτση Δημήτρη.

Είχαμε χαθεί από τα μάτια τους, αλλά αυτοί, μαινόμενοι, ακολουθώντας το δρόμο, έφτασαν στο χωράφι του Κυρίτση. Εκεί συνάντησαν τον αγροφύλακα του Βουνεσίου, Θωμά Γαλανούλη, ο οποίος βρισκόταν εκεί

τυχαία και δεν γνώριζε τα διαδραματιζόμενα. Οι συμμορίτες τον ρώτησαν απειλητικά αν είδε κάποιον που έτρεχε πριν από λίγο και σε ποιο μέρος κρύφτηκε. Αυτός, από φόβο ή ασυναίσθητα, τους υπέδειξε το μέρος που κρύφτηκε ο Καραθάνος.

Αμέσως αυτοί όρμησαν στους θάμνους, έπιασαν τον Καραθάνο, τον τράβηξαν έξω και με παλούκια που έβγαλαν από το φράχτη του χωραφιού άρχισαν να τον χτυπούν αλύπητα. Οι φωνές του δύσμοιρου παλικαριού, από τον πόνο, ακούγονταν σε όλη την περιοχή. Χτυπώντας τον με τα παλούκια, τον πήραν από το χωράφι και, σέρνοντάς τον, τον μετέφεραν προς τον Άγιο Αθανάσιο.

Όταν έφτασαν στα Πνακάκια, συναντήθηκαν με την άλλη ομάδα του Θεού, είδαν τον σκοτωμένο Κίσσα και, για αντίποινα, εκτέλεσαν και τον Θωμά Καραθάνο.

Μετά την εξέλιξη αυτή, η ομάδα του Θεού πήρε το πτώμα του Κίσσα, το έβαλε πάνω σε ένα άλογο του Δήμου Τσαντούλα, που περνούσε από εκεί φορτωμένο με σιτάρι, και μέσω του χωριού έφυγε προς την περιοχή του κάμπου, χωρίς ποτέ στο μέλλον να εμφανιστεί στο Βουνέσι.

Γρήγορα στο χωριό πληροφορήθηκαν για τον απρόοπτο θάνατο του παλικαριού. Μία ομάδα συγχωριανών μετέβη στον Άγιο Αθανάσιο, συνέλεξε τη σωρό του και τη μετέφερε με μία πρόχειρη ξυλοκατασκευή στο Δημοτικό Σχολείο.

Όλο το χωριό συγκεντρώθηκε να αποτίσει φόρο τιμής στον αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης. Στο χώρο των μαγαζιών περιφέρονταν και ο Κ.Κ., που οδήγησε στον Άγιο Αθανάσιο τον Θεό. Μερικοί κινήθηκαν εναντίον του απειλητικά, επιχειρώντας να τον λιντσάρουν. Τελικά επικράτησε ψυχραιμία και τα χειρότερα αποφεύχθηκαν.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας έγινε η κηδεία του Ήρωα, στο κοιμητήριο του Αγίου Αθανασίου, μέσα σε βαρύ κλίμα πένθους και οδύνης. Όλο το χωριό και οι συναγωνιστές του τον κατευδωσαν με αντιστασιακά τραγούδια.

Ο Θωμάς Καραθάνος ήταν, στο Βουνέσι, το πρώτο θύμα των Εθνικών Ομάδων μετά την Απελευθέρωση.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ

Τη Δευτέρα 16 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε η λήξη του χορευτικού έτους με μία όμορφη συνάντηση στην Άφησσο. Οικοδέσποινα η συγχορεύτρια και φίλη του συλλόγου μας Μαρία Βούλγαρη, στο όμορφο κατάστημα *Markiz* που διατηρεί εκεί.

Τιμήσαμε με πλακέτες: α) τους ιδιοκτήτες του κάμπινγκ Συκιά για την πολυετή συνεργασία με το χορευτικό του Συλλόγου μας, β) τον χοροδιδάσκαλο του χορευτικού μας Γιάννη Καπότο για την προσφορά του στον Σύλλογό μας και γ) τη Σοφία Κατσακιώρη - Γουλιώτη, η οποία συμμετέχει για πολλά χρόνια ενεργά σε όλα τα δρώμενα του Συλλόγου μας, προσφέροντας τα μέγιστα στη λειτουργία του. Το κλίμα ήταν πολύ ευχάριστο και οικογενειακό, χωρίς να λείψουν και οι απαραίτητοι χοροί — δεν θα μπορούσε να γίνει και αλλιώς άλλωστε. Το ραντεβού δόθηκε για τον Σεπτέμβρη, αλλά όλοι δήλωσαν έτοιμοι για οποιαδήποτε εκδήλωση προκύψει.

ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2025

α) Για άλλη μια φορά το Βουνέσι μας μετατράπηκε σε μικρή πολιτεία τις ημέρες του Δεκαπενταύγουστου. Πολύς ο κόσμος, πολλές οι εκδηλώσεις, έντονη παρουσία νέων ανθρώπων. Πιστοί στο μεγάλο ραντεβού πάρα πολλοί συμπατριώτες μας που κατοικούν μακριά από το χωριό. Συναντήσεις συγγενών και φίλων, χαρούμενη διάθεση, μεγάλες και μικρές παρέες έδωσαν το στίγμα των ημερών. Μέσα από τις εκδηλώσεις **ΠΛΑΣΤΗΡΕΙΑ 2025** δόθηκε η ευκαιρία στους γλεντζέδες Βουνεσιώτες να χορέψουν και να περάσουν όμορφα.

Στις 12/8 είχαμε τη γιορτή πίτας, τραγούδια από τη χορωδία του Συλλόγου της Καρδίτσας και την παρουσία 3 χορευτικών ομίλων της γύρω περιοχής, που παρουσίασαν πολλούς παραδοσιακούς χορούς από πολλά μέρη της Ελλάδας. Στη συνέχεια, βέβαια, χόρεψαν και οι παρευρισκόμενοι στην πλατεία.

Στις 13/8 ακολούθησε η Λαϊκή Βραδιά και στις 14/8 το μεγάλο παραδοσιακό πανηγύρι μας, με παρουσία πλήθους

κόσμου (ασφυκτικά γεμάτη η πλατεία).

Στις 15/8, όπως κάθε χρόνο, υποδεχθήκαμε την Παναγία με θρησκευτική κατάνυξη και σεβασμό. Το Σάββατο 16/8 διοργανώθηκε βραδιά νεολαίας, όπου είχαν την τιμητική τους τα νέα παιδιά του χωριού.

Όλες οι εκδηλώσεις έγιναν με μεγάλη επιτυχία και καθολική, θα λέγαμε, συμμετοχή των συγχωριανών μας. Το πλούσιο πρόγραμμα πολιτιστικών εκδηλώσεων **ΠΛΑΣΤΗΡΕΙΑ 2025** συνδιοργανώθηκε από τους τρεις Συλλόγους των χωριανών μας, από τον Δήμο Λίμνης Πλαστήρα, την Τοπική Κοινότητα και την Περιφέρεια Θεσσαλίας. Θερμά συγχαρητήρια σε όλους όσοι βοήθησαν στη διοργάνωση και πραγματοποίηση των εκδηλώσεων. Και του χρόνου με υγεία για όλους μας!

β) Την Κυριακή 17 Αυγούστου, στο Πνευματικό Κέντρο «Αντώνης Σαμαράκης», διοργανώθηκε από τους συλλόγους Μορφοβουνιωτών Αθηνών, Βόλου και Καρδίτσας τιμητική εκδήλωση για τον συμπατριώτη μας, τέως βουλευτή **Ευριπίδη Καφαντάρη**.

Συντονιστής της εκδήλωσης ήταν ο συγχωριανός μας, πολύπειρος δάσκαλος κ. Γιώργος Κοντοστέργιος. Κύριος ομιλητής ο κ. Ελευθέριος Τζιόλας, σημαντική προσωπικότητα του πνεύματος και της πολιτικής.

Μέσα σε μία γεμάτη από κόσμο αίθουσα και με τις ομιλίες του κ. Γιώργου Κοντοστέργιου και του κ. Ελευθέριου Τζιόλα, παρουσιάστηκε διεξοδικά η πολιτική δράση και πορεία, το κοινωνικό και παραγωγικό έργο του Ευριπίδη Καφαντάρη.

Στο τέλος της εκδήλωσης, οι πρόεδροι των Συλλόγων κ. Σπύρος Κοντοστέργιος, κ. Ηλίας Σταμογιώργος και κ. Σεραφείμ Νάνος βράβευσαν τον κ. Ευριπίδη Καφαντάρη, ο οποίος, συγκινημένος, ευχαρίστησε τους διοργανωτές και τους παρευρισκόμενους.

Συγχαρητήρια αξίζουν στους εμπνευστές και στους συνδιοργανωτές της εκδήλωσης, αφού πιστεύουμε ότι είναι πολύ σημαντικό άνθρωποι με σημαντική διαδρομή στη ζωή τους και προσφορά στο χωριό μας, όπως ο Ευριπίδης Καφαντάρης, να τιμώνται και να βραβεύονται εν ζωή.

ΑΠΩΛΕΙΑ

Πριν λίγο καιρό έφυγε από κοντά μας ο κ. Χαράλαμπος (Μπάμπης) Τσούλας, σύζυγος της κ. Γεωργίας Σακελλαρίου - Τσούλα.

Ο κ. Μπάμπης Τσούλας υπήρξε ενεργό μέλος του Συλ-

λόγου μας από τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του, έχοντας μάλιστα την ευθύνη του ελέγχου των πεπραγμένων των Διοικητικών Συμβουλίων ως Πρόεδρος της Εξελεγκτικής Επιτροπής για πολλά χρόνια.

Επίσης, ήταν μεγάλος χορηγός του Συλλόγου, μια και σε ακίνητο ιδιοκτησίας του ιδίου και της συζύγου του στεγάζονται τα γραφεία και το χορευτικό τμήμα του Συλλόγου μας.

Διακρίθηκε στον τραπεζικό τομέα ως υπάλληλος και στέλεχος της Τράπεζας της Ελλάδος στο κατάστημα του Βόλου, όπου υπηρέτησε για πολλά χρόνια και από όπου συνταξιοδοτήθηκε. Επίσης, σημαντικό έργο προσέφερε και στον τομέα της εκπαίδευσης, αφού διατηρούσε φροντιστήριο εκμάθησης της Αγγλικής Γλώσσας, αρχικά στην περιοχή Καπακλί και μετέπειτα στη Νέα Ιωνία. Σε αυτό, οι περισσότεροι —αν όχι όλοι— εμείς οι Βουνεσιώτες του Βόλου μάθαμε την Αγγλική Γλώσσα.

Άνθρωπος έμφυτα ευγενής και με πολύπλευρα ενδιαφέροντα, θα μείνει στη μνήμη όλων όσοι είχαν την τύχη να τον γνωρίζουν προσωπικά. Ποτέ δεν έπαψε να ενδιαφέρεται για την εξέλιξη της ζωής των μαθητών του και πάντα χαϊρόταν όταν άκουγε τα νέα τους.

Δάσκαλε, όπως σου άρεσε και μας άρεσε να σε προσφωνούμε, καλή ανάπαυση εν ειρήνη. Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

α) Έναρξη χορευτικού

Η λειτουργία του χορευτικού για το νέο χορευτικό έτος θα ξεκινήσει στα τέλη Σεπτεμβρίου, στα γραφεία του Συλλόγου μας. Για την ημέρα και την ώρα θα υπάρξει ανακοίνωση στη σελίδα του Συλλόγου στο Facebook και στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας.

Επίσης, όποιος ενδιαφέρεται να συμμετέχει στην προσπάθεια, μπορεί να απευθύνεται στα τηλέφωνα που αναγράφονται παρακάτω.

β) Υπενθυμίζουμε ότι όσοι Βουνεσιώτες του Βόλου είτε επιθυμούν να επικοινωνήσουν με τον Σύλλογο είτε θέλουν να δημοσιευθεί στην εφημερίδα κάποιο κοινωνικό γεγονός που τους αφορά, μπορούν να απευθύνονται στα τηλέφωνα:

6974785222 – Σταμογιώργος Ηλίας
6977680825 – Βασιλούλης Κων/νος
6979506161 – Κατσακιώρη Σοφία

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Σελίδες ιστορίας

Ο εμφύλιος στα χρόνια του Διχασμού του Γ. Βασιλούη

Πολύ συχνά κάνουμε όλοι μας το λάθος να συγκρίνουμε την Ελλάδα , όσον αφορά την ανάπτυξη και ευημερία του λαού της, , με τις χώρες της βόρειας και κεντρικής Ευρώπης. Εκτός του ότι είμαστε ένα καινούργιο κράτος ηλικίας 200 ετών, εκ των οποίων τα μισά από αυτά ξοδεύτηκαν για την ολοκλήρωση της εδαφικής μας υπόστασης, τον περασμένο αιώνα η χώρα μας, πέραν από τους δύο παγκόσμιους, βίωσε μεγάλα χρονικά διαστήματα εμφυλίων πολέμων αλλά και δικτατοριών. Έτσι λοιπόν η Ελλάδα ακολουθεί ουραγός ασθμαίνοντας τις εξελίξεις που συμβαίνουν στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Ο μεγάλος εμφύλιος (1946-1949) που ακολούθησε τον δεύτερο παγκόσμιο, φρέναρε τη χώρα στο να ανακτήσει δυνάμεις και να δημιουργήσει πρόοδο και ευημερία, όπως έκαναν όλα τα εμπλεκόμενα σ αυτόν κράτη της Ευρώπης. Στο παρόν άρθρο θα ασχοληθούμε με έναν άλλον οδυνηρό εμφύλιο στα χρόνια του εθνικού διχασμού.

Για τα κράτη της Ευρώπης ο Α΄ Παγκόσμιος διήρκησε 4 χρόνια (1916-1919), ενώ η Ελλάδα πολεμούσε τη χρονική εκείνη περίοδο μια ολόκληρη δεκαετία (1912-1922) όπως παρουσιάζεται αναλυτικά στη «Δεκαετία της Φωτιάς». Η έχθρα μεταξύ Βενιζέλου και βασιλιά Κωνσταντίνου που άρχισε να εκδηλώνεται κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων, κορυφώθηκε αργότερα με τη διαφωνία αν έπρεπε να συμμετάσχει ή όχι η χώρα στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο Βενιζέλος ήθελε την Ελλάδα στο πλευρό της Αντάντ (Αγγλογάλλοι, Ιταλοί και Ρώσοι για ένα διάστημα, ως την Οκτωβριανή επανάσταση), επειδή πίστευε στη τελική νίκη του συνασπισμού αυτού και έτσι θα διαφύλαττε τα εδάφη της Μακεδονίας που κέρδισε στους νικηφόρους Βαλκανικούς Πολέμους τα οποία διεκδικούσε η Βουλγαρία ενεργοποιώντας τη Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου (3-3-1878), που της έδινε ολόκληρη σχεδόν τη Μακεδονία. Ο Κωνσταντίνος αντίθετα επιδίωκε την ουδετερότητα υπό τον φόβο της παρουσίας του πανίσχυρου βρετανικού στόλου στη Μεσόγειο. Στην ουσία όμως, όπως αποδείχτηκε αργότερα, ήταν με το μέρος των Γερμανών. Η διαφωνία αυτή προκάλεσε την παραίτηση του Βενιζέλου από την πρωθυπουργία τον Φεβρουάριο 1915. Στις εκλογές της 15ης Μαΐου που ακολούθησαν οι φιλελεύθεροι επικράτησαν με μεγάλη πλειοψηφία και ο Βενιζέλος θα σχηματίσει ισχυρή κυβέρνηση. Αυτή όμως θα αποδειχτεί βραχύβια, γιατί μετά την απόβαση των Γάλλων στις 15 Μαΐου στη Θεσσαλονίκη, μεσούντος του παγκοσμίου πολέμου, συγκρούεται με τον Κωνσταντίνο και παραιτείται. Η αποχή των φιλελευθέρων από τις εκλογές που ακολούθησαν (15-12-1915) διευκόλυναν τον Κωνσταντίνο να σχηματίσει ισχυρή κυβέρνηση. Η κορύφωση της σύγκρουσης επήλθε όταν τον Μάιο του 1916 η φιλοβασιλική κυβέρνηση Στ. Σκουλούδη με εντολή του βασιλιά παραδίδει το ισχυρό οχυρό Ρούπελ στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα στα χέρια των Γερμανοβουλγάρων. Έτσι αρχίζει η Β΄ βουλγαρική κατοχή της Μακεδονίας, αφού κυριεύτηκαν από τους Βουλγάρους πόλεις της Δ. Μακεδονίας, όπως Δράμα, Σέρρες, Καβάλα. Εκεί αιχμαλωτίστηκε ολόκληρο το Δ΄ Σώμα στρατού, που είχε εντολή από τον Κωνσταντίνο να μη φέρει αντίσταση και 7.000 αξιωματικοί και οπλίτες μεταφέρονται με τρέινα από τη Δράμα στο Γκέρλιτς της Αν. Γερμανίας, όπου κρατούνται υπό συνθήκες αιχμαλωσίας έως το 1919. Η έντονη αντίδραση της Αντάντ υποχρεώνει τον Κωνσταντίνο σε άρση της γενικής επιστράτευσης που είχε διατάξει και τα αγγλογαλλικά στρατεύματα αποκλείουν την Αθήνα με τους κατοίκους για αρκετό διάστημα να βρίσκονται στα όρια της λιμοκτονίας. Οι βασιλικοί απαντούν με την ίδρυση του σώματος των “επιστράτων” και με διώξεις των βενιζελικών. Οι επίστρατοι ήταν παρακρατική στρατιωτική οργάνωση από βασιλικούς αξιωματικούς με εγγέφαλο τον Ι. Μεταξά. Παρουσίαζε ομοιότητες με τα προφασιστικά ιταλικά κινήματα και έφτασε να αριθμεί σε όλη τη χώρα έως 200.000 μέλη. Ακολούθησαν μεγάλες διώξεις, φυλακίσεις, δολοφονίες στελεχών και οπαδών του Βενιζέλου στην Αθήνα. Πίστευαν ότι ο Βενιζέλος ήταν προδότης και πειθήνιο όργανο των ξένων. Στο ίδιο κλίμα επιχειρούν και οι βενιζελικοί στην περιοχή της Θεσσαλονίκης και Χαλκιδικής με βίαιες προσαγωγές και συλλήψεις βασιλικών. Οι αλληλοκατηγορίες από τη μία και την άλλη παράταξη για προδοσία συνέχιζονταν σε πολεμικό κλίμα. Εν τω μεταξύ ένα δίκτυο κατασκόπων Άγγλων, Γάλλων και Γερμανών οργιάζει στην Αθήνα με διώξεις, πιέσεις, εκβιασμούς και δολοφονίες προκειμένου η κάθε πλευρά να επιβάλει τις θέσεις της στα πλαίσια του πολέμου. Μετά την αντικατάσταση αλληπαλλήλων κυβερνήσεων ξεσπά στη Θεσσαλονίκη το κίνημα της Εθνικής Άμυνας από φιλοβενιζελικούς στρατιωτικούς και τον Σεπτέμβριο 1916 σχηματίζεται επαναστατική κυβέρνηση με τον Βενιζέλο (19-9-1916 έως 27-6-1917), η οποία την 11η Νοεμβρίου κηρύσσει τον πόλεμο εναντίων των Γερμανών. Έτσι την περίοδο εκείνη είχαμε 2 κυβερνήσεις, μία του Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη και μία του βασιλιά στην Αθήνα. Κάτω από την πίεση των τραγικών γεγονότων του διχασμού και κατ’ απαίτηση της Αντάντ, η οποία είχε παραβιάσει την κυριαρχία της Ελλάδας καθιστώντας την προτεκτοράτο με Άγγλο αρμοστή, ο Κωνσταντίνος αναγκάζεται να παραιτηθεί και να εγκαταλείψει τη χώρα. Στον θρόνο ανεβαίνει ο δευτερότοκος γιος του Αλέξανδρος, αυτός που αργότερα πέθανε από δάγκωμα μαϊμούς. Ο Βενιζέλος επιστρέφει στην Αθήνα (7-7-1917) και σχηματίζει κυβέρνηση αφού αναβίωσε τη Βουλή που προήλθε από τις εκλογές του Μαΐου 1915 (Βουλή Λαζάρων). Η βουλή αυτή με πρόεδρο τον Δ. Σοφούλη επιτέλεσε σπουδαίο κοινοβουλευτικό έργο, όπως την απαλλοτρίωση των τσιφλικιών στη Θεσσαλία και παρέμεινε ως τις εκλογές του Νοέμβρη 1920 τις οποίες έχασε ο Βενιζέλος και οδηγηθήκαμε στην Μικρασιατική τραγωδία.

Οι εμφύλιοι της χώρας μας ήταν σκληρότεροι εκείνων των πολέμων μεταξύ κρατών και εκτός από το πισωγύρισμα της πρόοδου και ευημερίας του λαού, κληρονόμησαν και μια αντιπαλότητα μεταξύ των πολιτών για πολλές δεκαετίες.

Ο ΗΛΙΑΣ ΝΑΣΙΑΚΟΣ ΟΥΜΑΤΑΙ...

Συνεχίζοντας την μεταφορά γεγονότων από το βιβλίο του Ηλία Νασιάκου, στο παρόν φύλλο θα αναφερθούμε σε μια ακόμη δύσκολη εποχή που βίωσαν οι κάτοικοι του χωριού μας αλλά και ολόκληρης της χώρας.

Μ.Φ.

Η ΠΕΙΝΑ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ 1941 – 1942 ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μετά τον Απρίλιο του 1941 όλη η Ελλάδα κατελήφθη από τους κατακτητές. Το χωριό μας ήταν κάπως απρόσιτο, σαν απομακρυσμένο από την Καρδίτσα και από οδικές συγκοινωνίες (δεν υπήρχαν τότε οι σημερινοί αυτοκινητόδρομοι). Οι επιδρομές ήταν κάπως αραιές και τα μεσοδιαστήματα ζούσαμε χωρίς την παρουσί-α των κατακτητών στο χωριό μας. Όμως απομονωμένοι από την Καρδίτσα δεν μπορούσαμε να ζήσουμε.

Οι ανάγκες προμηθειών και άλλες, υποχρέωναν τους συγχωριανούς μας να κατεβαίνουν τόσο στην Καρδίτσα, όσο και στα χωριά του κάμπου, με χίλιες προφυλάξεις και φόβο σύλληψης από τους Ιταλούς και τους ντόπιους συνεργάτες τους. Σε μια τέτοια μετάβασή του στον κάμπο για προμήθεια τροφίμων, βρήκε τραγικό θάνατο ο συγχωριανός μας Χριστόφορος Μπακαλάκος, που για να του αρπάξουν ό,τι μπόρεσε να προμηθευτεί και μετέφερε με το ζώο του, τον σκότωσαν νύχτα άγνωστοι, κατακτητές ή ντόπιοι και ήταν το πρώτο κατοχικό θύμα μιας ολόκληρης σειράς συγχωριανών μας, που θα τους μνημονεύσουμε στη χρονική τους σειρά στη συνέχεια.

Ο χειμώνας του 1941-1942 ήταν φοβερός, όχι μόνον από κακοκαιρία, αλλά κυρίως, επειδή τα κατοχικά στρατεύματα άρπαξαν όλα τα γεννήματαεισοδήματα, σιτάρια και άλλα τρόφιμα, που ήταν συγκεντρωμένα στις κρατικές αποθήκες, μύλους κ.λ.π. Τα χρησιμοποιούσαν για τις δικές τους ανάγκες, απαλλάσσοντας τις χώρες τους από το μπελά και τη δαπάνη του ανεφοδιασμού τους, που δεν ήταν και εύκολη δουλειά στη βράση του φοβέρου πολέμου. Έτσι από το φθινόπωρο του 1941 άρχισε να παρουσιάζεται έλλειψη τροφίμων, πρώτα στις πόλεις και κατόπιν στα χωριά, κυρίως τα μη παραγωγικά σε σιτάρια, καλαμπόκια και δημητριακά.

Όσο περνούσε ο καιρός προς το χειμώνα, τόσο δυσκόλευαν τα πράγματα και η σίτιση των Ελλήνων γινόταν προβληματική. Οι άνθρωποι στις πόλεις, που ζούσαν μεροδούλιμεροφαί, άρχισαν να μη βρίσκουν το καθημερινό τους καρβέλι στο φούρνο. Στο μπακάλη έγιναν άφαντα τα τρόφιμα, αφού δεν έβρισκαν στις πηγές τους άλλα, για να τα ανανεώσουν μόλις εξαντλούνταν. Και αν ακόμα όμως έβρισκαν στην αρχή οι έμποροι τρόφιμα, δεν τα βάζανε στα μαγαζιά τους για πώληση, τα κρύβανε και τα πωλούσαν επιλεκτικά σε δικούς τους και γνωστούς.

Έτσι άρχισε να φουντώνει η μαύρη αγορά και ο μαυραγοριτισμός. Οι άνθρωποι απεγνωσμένα ψάχνανε να βρουν κάτι να αγοράσουν για τα παιδιά τους και τους ίδιους και όταν έβρισκαν το αγόραζαν, όσο και να τους ζητούσαν, αν φυσικά είχαν το αντίτιμο. Παρουσιάστηκε σε μεγάλη έκταση το φαινόμενο να πωλούνται στην κυριολεξία για ένα κομμάτι ψωμί ολόκληρες περιουσίες. Δηλαδή μεταβιβάζονταν ακίνητα, όπως σπίτια, οικόπεδα, χωράφια, ζώα, έπιπλα, κοσμήματα και ό,τι άλλο πολύτιμο μπορούσε κανείς να έχει, για την απόκτηση ελάχιστων τροφίμων για να συντηρηθούν οι άνθρωποι, έστω και λίγες ημέρες.

Το χειρότερο όμως και ανεπα-νόρθωτο κακό ήταν για όσους αν-θρώπους δεν διέθεταν περιουσιακά στοιχεία, που να συγκινούν τους μαυραγορίτες ή εν πάσει περιπτώσει κάποτε τελείωναν τα διαθέσιμα, ή έστω και αν είχαν ακόμη κάτι να δώσουν δεν έβρισκαν ούτε στους μαυραγορίτες να αγοράσουν άλλα τρόφιμα.

Άρχισαν τότε οι θάνατοι από εξάντληση λόγω αιτίας, πρώτα στις μεγάλες πόλεις, κυρίως στην Αθήνα και επεκτάθηκαν και στις άλλες πόλεις, ακόμα και στα χωριά της υπαίθρου. Πολλοί άνθρωποι και μικρά παιδιά περιφέρονταν σκελετωμένοι, σαν φαντάσματα και έπεφταν αναίσθητοι στα σπίτια τους, ή και στους δρόμους αβοήθητοι και εγκαταλελειμμένοι. Τα κάρα των δήμεν κουβαλούσαν αντί σκουπίδια ανθρώπινα πτώματα. Ήταν οι άνθρωποι στις μεγάλες τουλάχιστον πόλεις της χώρας μας, όπως ακριβώς βλέπουμε σήμερα στην τηλεόραση τους δυστυχισμένους ανθρώπους της Αιθιοπίας και Μπιάφρα και ελάχιστα δυστυχώς συγκινούμαστε και ουδέν πράττουμε σαν συνάνθρωποι και προπαντός σαν πολιτισμένα κράτη, που θα μπορούσαμε εύκολα σχετικά να βοηθήσουμε τους όποιους συνανθρώπους μας βρίσκονται σε τέτοιο χάλι.

Υπήρχαν όμως παράλληλα με τους πολλούς δυστυχούντες και Έλληνες συνεργάτες των κατακτητών, που τίποτα δεν τους έλειπε και γλεντούσαν μάλιστα με τους κατακτητές επιδεικτικά, αδιαφορώντας για την τύχη των συμπατριωτών τους.

Ακόμη πρέπει να τονίσουμε, ότι η ζημιά θα ήταν ανυπολόγιστη και η καταστροφή ανεπανόρθωτη, διότι θα χάνονταν πολλές εκατοντάδες χιλιάδες, ακόμα και εκατομμύρια Έλληνες, αν στην τότε εποχή, δεν επικρατούσε η νοοτροπία και συνήθεια, ώστε κάθε νοικοκυριό, στα χωριά κυρίως, να κάνει από το καλοκαίρι με κάθε θυσία προμήθεια των βασικών τροφίμων της οικογένειας, για όλο το χρόνο μέχρι την επόμενη σοδείά.

Εξασφάλιζαν δηλαδή, όπως χαρακτηριστικά έλεγαν τότε, έγκαιρα το ψωμί της χρονιάς. Έτσι ο περισσότερος πληθυσμός βρέθηκε στην εξαιρετικά δύσκολη αυτή περίπτωση, να έχει στα χέρια του ικανό απόθεμα τροφίμων για τη συντήρηση της οικογενείας του και με την άγρυπνη φύλαξη και σωστά συγκρατημένη χρήση, όχι μόνο κατόρθωσε να διατηρηθεί στη ζωή τον δύσκολο χρόνο, αλλά μπόρεσε να βοηθήσει και άλλους ανθρώπους, συγγενείς και γνωστούς, των πόλεων κυρίως, που έσπευσαν στα χωριά τους, στις ρίζες τους, για να επιζήσουν.

Μετά την απελευθέρωση, με σχετικό νόμο ακυρώθηκαν όλες οι πωλήσεις και μεταβιβάσεις ακινήτων, που είχαν γίνει τον κρίσιμο χρόνο λόγω ανάγκης και μπορούσαν οι πρώην ιδιοκτήτες να τα ξαναπάρουν πίσω, αν φυσικά ζούσαν μετά την πείνα του ’41 και είχαν κουράγιο να αντιμετωπίσουν και την αντίδραση των νέων κατόχων, που τους τόνιζαν, ότι αυτοί είναι οι σωτήρες τους, αφού χάρη σ’ αυτούς έζησαν. Όσο για τα κινητά βέβαια δεν υπήρχε δυνατότητα να τα ξαναβρούν οι παλιοί τους ιδιοκτήτες και χάθηκαν δια παντός.

Έτσι μετά την καταστροφική πείνα του ’41, κατά την οποία μεγάλος πληθυσμός υπέφερε και αποδεκατίστηκε (πλέον από τριακόσιες χιλιάδες πέθαναν), κάποιοι βρέθηκαν με περιουσίες και σε καλύτερη οικονομική κατάσταση από πριν, σαν μαυραγορίτες και έμποροι της ανάγκης, της δυστυχίας και απόγνωσης των κινδυνευόντων συνανθρώπων τους και συμπατριωτών τους.

Θα άξιζε ακόμα ίσως τον κόπο να επιχειρηθεί εδώ μία συμβουλή προς τη σημερινή γενιά, που ούτε

καν μπορεί να υποψιαστεί και να φανταστεί τις δυσκολίες της εποχής εκείνης, που ζούσαν, σαν παιδιά τότε, οι γονείς τους και οι παππούδες τους. Όστε τη σημερινή επάρκεια σε υλικά και άλλα πολλά αγαθά, να μη την θεωρούν δεδομένη και για πάντα εξασφαλισμένη, διότι δεν είναι, και τίποτα δεν μπορεί ποτέ να αποκλειστεί. Και καλό είναι να μην οδηγούνται σε υπερβολικές απαιτήσεις, μη κοιτάζοντας ούτε πίσω στις προηγούμενες δικές μας εποχές, ούτε τη ζωή των σύγχρονων άλλων λαών, που δυστυχούν σήμερα γύρω μας. Αν λάβαιναν υπ’ όψη τους όλα αυτά, θα έπρεπε να θεωρούν τον εαυτό τους προνομιούχο, που ζουν στη σημερινή εποχή, που όλα τους είναι ασύγκριτα ευκολότερα και θα έπρεπε να ζουν πιο χαρούμενοι και συνειδητά ευτυχισμένοι για την εύνοια της τύχης τους.

Σε καμιά περίπτωση δεν υπάρχουν δικαιολογίες ούτε για καταθλίψεις, ούτε για απογοητεύσεις, ούτε για μελαγχολίες, ούτε για οποιεσδήποτε άλλες ανικανοποίητες ανάγκες, που δήθεν αυτές οδηγούν, μερικούς έστω από τους σημερινούς νέους μας, να καταφεύγουν σε ανεπίτρεπτες πράξεις βίας, κλοπών και ακόμα χειρότερα χρήση ναρκωτικών ουσιών, που τους καταστρέφουν ανεπανόρθωτα τους ίδιους και τις οικογένειές τους.

Στο χωριό μας τότε επέστρεψαν και όλοι σχεδόν οι συγχωριανοί μας, που για επαγγελματικούς λόγους είχαν φύγει κατά καιρούς, γιατί, όπως είδαμε στις πόλεις ήταν πολύ δυσκολότερη και πιο επικίνδυνη η διαβίωση. Επέστρεψαν ακόμα και όσοι υπηρετούσαν στη Χωροφυλακή και στο Στρατό μετά την κατάρρευση του μετώπου και τη διάλυση που επακολούθησε.

Ακόμα ζούσαν στο χωριό μας και ξένοι άνθρωποι, που έφευγαν από τις πόλεις, για να κρυφτούν από τη δίωξη των κατακτητών και των συνεργατών τους. Έτσι το χωριό μας παρουσίαζε μια αφάνταστη κινητικότητα των κατοίκων του, που προσπαθούσαν μέσα στην τραγικότητα της εποχής, να επιβιώσουν, εξαντλώντας κάθε προσπάθεια και κάθε δυνατό πόρο με την γεωργία, την κτηνοτροφία κ.λ.π. μέσα στο φόβο και τη δίωξη του κατακτητού.

Μέσα όμως στη γενική αναρχία και το φόβο, που επικρατούσε, αυξήθηκαν και τα κρούσματα κλοπών παντός είδους από τρόφιμα μέχρι ζώα, μικρά και μεγάλα, διότι υπήρχαν και άνθρωποι, όχι αναγκαστικά ντόπιοι, που από κακή συνήθεια ή ανάγκη, δεν δίσταζαν να προσθέτουν και άλλα δεινά στους συνανθρώπους τους και να χειροτερεύουν ακόμα περισσότερο την γενικά άθλια κατάσταση. Μέσα στην αγωνία τους και την ανασφάλειά τους, οι άνθρωποι προσπαθούσαν άγρυπνα να προστατέψουν με κάθε τρόπο και από ενδεχόμενη κλοπή την όποια σοδείά τους σε τρόφιμα και άλλα αγαθά, τα δε ζώα τους τα διπλοκλείδωναν μέσα και πάλι δεν επαναπαύονταν στον ύπνο τους και λαγοκοιμόντουσαν.

Πολλοί συγχωριανοί μας τα άλογα και τα μουλάρια τους, τα κλείδωναν μέσα στα κατώγια τους και με τα γνωστά αλογοσίδηρα (κλειδαριά μεταξύ των δύο μπροστινών ποδιών τους) για περισσότερη ασφάλεια, πέραν της κλειδωμένης πόρτας. Πρέπει να τονιστεί, ότι το μεταφορικό και αροτριόν ζώον, έπαιζε τότε πρωτεύοντα και σωτήριο ρόλο στην κάθε αγροτική οικογένεια και η απώλειά του σημάδευε την τύχη της και έφερνε απελπισία, διότι ήταν αδύνατο να αναπληρωθεί αφού δεν υπήρχαν οικονομικές δυνατότητες και λογαριάζονταν σαν μέλος της οικογένειας.

Ο ΙΤΑΛΟΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ
Διήγημα
της Ισμήνης Ν.
Μπαλτά

Ακουστήκε ένα ουρ-
λιαχτό, σημάδι πως
οι Ιταλοί όχι μόνο
έφτασαν στο χωριό
αλλά άρχισαν να
σφάζουν και να λεη-
λατούν. Οι περισσό-
τεροι Βουνεσιώτες το
είχαν ήδη σκάσει και είχαν κρυφτεί σε κάθε
σημείο που μπορούσαν για να προστατευ-
τούν. Υπήρχαν όμως κάποιοι που περίμεναν
πιστεύοντας πως αν υποδεχτούν ειρηνικά
τους Ιταλούς , εκείνοι θα δείξουν επιείκεια
και δε θα τους πειράξουν. Φυσικά οι Ιταλοί
δεν είχαν καμία φιλική διάθεση με αποτέ-
λεσμα να βασανίζουν τους ανήμπορους,
κατοίκους και να καίνε τα πάντα στο πέρα-
σμά τους. Δυστυχώς οι αντάρτες αν και
τους καθυστέρησαν δεν κατάφεραν να κό-
ψουν την πορεία τους προς το χωριό. Η
Ανθή και ο Άγγελος έμειναν προς τα τελευ-
ταία σπίτια του χωριού. Ήταν κοντά ένα
χρόνο παντρεμένοι. Η Ανθή ήταν στις μέρες
της και δεν μπορούσε να μετακινηθεί εύκο-
λα. Αυτός ήταν ο λόγος που δε εγκατέλει-
ψαν το χωριό, πίστευαν άλλωστε πως οι
Ιταλοί, παρά τα όσα ακούγονταν ήταν μα-
κριά από τα Βουνεσιώτικα χώματα και πως
θα προλάβει να γεννήσει, στο σπιτικό που
με τόση αγάπη έφτιαξαν. «Σήκω Ανθούλα,
πρέπει να κρυφτούμε» «Που να πάμε
Άγγελε; Εγώ δεν μπορώ να περπατήσω. Με
έχει πεθάνει αυτός ο πόνος που νιώθω χα-
μηλά» . Ο Άγγελος φύσαγε και ξεφύσαγε
καθώς έβλεπε από την ρούνα τι συμβαίνει,
τρεις γειτονιές μακριά τους. «Θα σε κουβα-
λήσω εγώ, δε γίνεται να μείνουμε στο σπίτι
και να περιμένουμε να μας σφάξουν» Είπε
και άρπαξε παράλληλα έναν σουγιά, που
του είχε χαρίσει ο μακαρίτης ο παππούς
του. Σήκωσε την Ανθή και την πήρε στην
αγκαλιά του. Έτσι βγήκαν από το κατώφλι
του σπιτιού, όπως είχαν μπει την πρώτη
νύχτα του γάμου τους. Η Ανθή τον πείραζε
που την σήκωσε στην αγκαλιά του και δη-
θεν ντροπιασμένη του έλεγε πως θα τσαλα-
κωθεί το νυφικό. Ποιο νυφικό; Ένα λευκό
πανί όλο και όλο δεμένο πισώπλατα και
δύο άνθη γιασεμιού στα μαλλιά της, είχε.
Με τόση πείνα που υπήρχε και που κατά-
φεραν να μαζέψουν λεφτά για τα στέφανα
και να κεράσουν ένα ποτήρι κρασί, πέντε
φίλους και πολύ τους ήταν. Μα έτσι είναι ο
έρωτας δε σε ρωτάει από παράδες, ούτε
και από πόλεμο. Ο Άγγελος περπατούσε
όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Θα έμπαινε
όσο πιο βαθιά μπορούσε στο δάσος και
ύστερα θα έβρισκε ένα ασφαλές καταφύ-
γιο. Τόσα μαντριά υπήρχαν, δε μπορεί να
ήξεραν ακριβώς τις τοποθεσίες, οι Ιταλοί
στρατιώτες. Ήταν άλλωστε σε σημεία που
δε φαινότουσαν από το δρόμο και μόνο οι
Βουνεσιώτες μπορούσαν να σε οδηγήσουν
μέχρι εκεί. Όσο προχωρούσε δεν τολμούσε
να κοιτάξει πίσω του. Μόνο από τον καπνό
που μύριζε και τα «βοήθεια», που ακούγο-
νταν από γυναικείες φωνές, μπορούσε να
καταλάβει τι συνέβαινε στον τόπο που τον
γέννησε και τον ανάθρεψε. Τώρα ετοιμαζό-
ταν να γίνει και ο ίδιος πατέρας και αντί να
είναι στο σπίτι του ασφαλής με την γυναίκα
του, αναγκάζεται να το σκάσει από το ίδιο
του το χωριό. «Σταμάτα» είπε ξαφνικά η
Ανθούλα. «Πονάω δεν αντέχω, το τράνταγ-
μα». Ο Άγγελος την ακούμπησε κάτω από
μια καστανιά. Παρά το άγχος αλλά και το
γεγονός πως είχε την Ανθή στην αγκαλιά
του, είχε καταφέρει να φτάσει σε ένα ση-
μείο που δύσκολα φαινόσουν από τον δρό-
μο. Οι Ιταλοί δύσκολα θα τους έβλεπαν.
«Κάνε κουράγιο και λίγο πιο πάνω είναι το
μαντρί του μπάμπια-Ηλία. Εδώ έλεγε στο
καφενείο πως θα κρυφτεί με την οικογένειά
του. Θα μας βοηθήσουν» Της είπε ο
Άγγελος, αλλά πριν προλάβει να τελειώσει
την φράση του η Ανθή ούρλιαξε, δυνατά.
«Έρχεται» είπε στον Άγγελο καθώς
έσπασαν τα νερά της. Κρύος ιδρώτας

έλουσε το ζευγάρι. Πως θα κατάφερνε να
γεννήσει, η γυναίκα στη μέση του δάσους,
χωρίς καμία βοήθεια και με τον φόβο των
Ιταλών να τους κυκλώνει; Για να σηκωθεί
να περπατήσει, μέχρι το μαντρί του μπάρ-
μπα-Ηλία, ούτε λόγος. Να φύγει από κοντά
της ο Άγγελος, για να καλέσει βοήθεια, πάλι
ούτε λόγος. Ούτε εκείνος ήθελε να την αφή-
σει, να σφαδάζει στο χώμα, ούτε εκείνη να
τον αποχωριστεί. Όμως όσο η Ανθή ούρ-
λιαζε από τον πόνο τόσο ο Άγγελος καταλά-
βαινε πως δεν μπορεί να περιμένει άλλο.
Με πόνο καρδιάς έβγαλε τον σουγιά από
την τσέπη του παντελονιού του, που είχε
πάρει βιαστικά από το σπίτι. «Αν τολμήσει
να σε πλησιάσει κανείς, κοίτα να το χρησι-
μοποιήσεις» της είπε. Η Ανθή από τον πόνο
ούτε κατάφερε να του ψελλίσει, να προσέ-
χει στο δρόμο, για το μαντρί του μπάμπια-
Ηλία. Μακριά δεν ήταν αλλά ο κίνδυνος
των Ιταλών παραμόνευε. Η Ανθή ένιωθε τον
πόνο να δυναμώνει. Ένιωθε το κεφάλι του
μωρού, να προσπαθεί να βγει από τα σπλά-
χνα της, σε πείσμα της καταστροφής που
συνέβαινε γύρω τους. Ένα αθώο πλάσμα
είχε την τύχη να θέλει να γεννηθεί, μία μέ-
ρα που μύριζε θάνατο. Ξαφνικά η Ανθή
άκουσε σούρσιμο από τις καστανιές. Δεν
καταλάβαινε αν αυτό που άκουγε ήταν
πραγματικότητα ή όχι. Ο πόνος, η αγωνία, ο
πυρετός που ανέβαινε και τα πρωτόγνωρα
συναίσθηματα, που ένιωθε την ιερή αυτή
στιγμή, έκαναν το μυαλό της θολό. Μόλις
όμως είδε μπροστά της έναν νεαρό, Ιταλό
φαντάρο, τότε κατάλαβε πως δεν είναι κα-
νένα παιχνίδι του μυαλού της, αυτό που
συνέβαινε. Δεν είχε δύναμη να φωνάξει
βοήθεια, μα ούτε να απλώσει το χέρι της
στο σουγιά, του Άγγελου. Ένιωθε να σβήνει
και να κρατά μέσα της δέσμιο και το παιδί,
που πάσχιζε να δει τον κόσμο. “Θα σκάσει
το μωρό” σκεφτόταν και προσπαθούσε να
σπρώξει δυνατά, αλλά δεν είχε άλλη δύνα-
μη. Ο Ιταλός φαντάρος έτρεμε μπροστά της
σα το ψάρι. Πως να φερθεί; Πως να μιλή-
σει; Τι να πει; Ο ίδιος είχε έρθει απειλητικά,
σε αυτό το τόπο, για να τον κατακτήσει,
αλλά πως να εξηγήσει ότι δεν είναι έτσι;
Πως ήρθε με το ζόρι, πως δεν άντεχε τα
εγκλήματα που έβλεπε να κάνουν οι συ-
μπατριώτες του, πως δεν ήθελε άλλο να
τους ακολουθεί και με την πρώτη ευκαιρία
το έσκασε και τώρα κινδύνευε και από τους
ιδίους, καθώς ήταν πλέον λιποτάκτης και
από τους Έλληνες, καθώς ήταν εχθρός, για
εκείνους. Έσκυψε πάνω από την Ανθή. Εκεί-
νη κοίταξε τον σουγιά. Ο νεαρός το αντι-
λήφθηκε και άρχιζε να λέει «νο, νο» ενώ
κουνούσε το κεφάλι και τα χέρια του, με
τέτοιο τρόπο, που να καταλάβει η Ανθή πως
δεν έχει πρόθεση να της κάνει κακό. Της
έδωσε νερό, από το στρατιωτικό παγούρι
του, ενώ της έβρεξε και το μέτωπο. Αμέσως
έσκυψε και έπιασε το κεφάλι του μωρού
που έβγαινε. Όλα συνέβαιναν τόσο φυσικά,
σα να είχε ξανά βρεθεί σε τέτοια καταστα-
ση. Με μιας και το μωρό -ένα κοριτσάκι-
ήρθε στο κόσμο, «μες στο λόγο», όπως θα
έλεγαν για χρόνια μετά όλοι στο χωριό. Ο
νεαρός Ιταλός έκοψε τον ομφάλιο λώρο με
τον σουγιά και το φάσκισε με το πουκάμι-
σό του. Το άφησε απαλά στα χέρια της Αν-
θής. Δε μπορούσε να της πει πόσο του θύ-
μιζε την δικιά του κόρη, που γεννήθηκε
πριν τον καλέσουν να πολεμήσει, ούτε πό-
σο φοβόταν ότι δεν θα την δει να μεγαλώ-
νει. Ξαφνικά ακούστηκαν βήματα από το
δάσος. Ο Ιταλός φοβισμένος έτρεξε μακριά.
Η Ανθή ίσα που πρόλαβε να ψιθυρίσει ένα
«ευχαριστώ» ξεχνώντας πως δεν μιλούσαν
την ίδια γλώσσα και δεν θα την καταλάβαι-
νε, ακόμα και αν την άκουγε. Ο Άγγελος με
τον μπάμπια -Ηλία είδαν το παγούρι και το
πουκάμισο του Ιταλού και τρομοκρατήθη-
καν. Αμέσως έπιασαν την λεχώνα και το
νεογέννητο και τους οδήγησαν στη καλύβα.
Όταν μετά από ώρες η Ανθή ξύπνησε και
τους είπε τι συνέβη, ο Άγγελος έτρεξε να
βρει τον νεαρό. Ήθελε να του φιλήσει τα
χέρια, για το καλό που έκανε, να τον βοή-
θήσει και εκείνος με όποιο τρόπο μπορού-
σε. Δυστυχώς δεν τον βρήκε και όσα χρόνια
και να πέρασαν δεν έμαθαν ποτέ ούτε το
όνομά του, ούτε τι είχε απογίνει...

Η Εξέλιξη;

Η γενιά των “σώπα, μη μιλάς”, “δεν
θα φτιάξουμε εμείς τον κόσμο”, “βγάλε
εσύ το γυμνάσιο κι εγώ έχω τα μέσα”,
όπως “κάνε τα στραβά μάτια”, κατά το
μεγαλύτερο μέρος της μας αποχαιρέτησε.
Δικαιολογημένη ή μη αυτή η συμπεριφορά
της, δεν έχει πλέον καμία σημασία να το
αναλύσουμε. Ουσιαστικό είναι ότι είχε
άσχημες για εμάς την ζωή και για την κοι-
νωνία μας εκ των υστέρων παρενέργειες.
Τα πάρα πολλά μη και όχι είχαν πολλές
αφητηρίες κι έγιναν για μας μοχλοί πολιτι-
κής, οικονομικής και κοινωνικής καθυστέ-
ρησης. Ο παράλογος σεβασμός π.χ., που
ουσιαστικά ήταν η χωρίς όρους και λογική
υποταγή, η εγκράτεια που ως συνοδεία της
είχε πάντα το φόβο, το φίλημα κατουρημέ-
νων πισιμαλιών σχεδόν καθημερινά, οδή-
γησε εμάς και τη χώρα στην κατάρσταση
που βρίσκεται σήμερα. Και μην μου πει
κανείς πως δεν έβλεπε τούτο να έρχεται.
Απορώ συνάνθρωποι γιατί, κάθε φορά για
κάτι που περνάει στη δημοσιότητα, απο-
ρούμε. Ο βούρκος ήταν, αυξάνονταν, πα-
ραμένει, ήταν κι είναι αυτοδημιούργητος κι
ας θέλουμε να ρίζουμε τις ευθύνες κάθε
φορά σε άλλους κι αλλαχού. Πάντα με κά-
θε ανακάτωμά του η απρόσεκτο πάτημα σε
αυτόν, θα απειλεί να μας καταπιεί η στην
καλύτερη περίπτωση να μας προκαλέσει με
τη μπόχα του εμετό.

Θα φας ξύλο απ’ την χέρα της μάνας,
του πατέρα, τον τιμωρό δάσκαλο με την
κρανίσια λούρα ή τον χάρακα, επέβαλαν
στη νεαρή μας ηλικία σιωπή στο πνεύμα,
ακόμα και στο βλέμμα μας.

Έτσι καλώς ή κακώς μεγαλώσαμε, το
τραγικό όμως είναι πως ως ενήλικες ελάχι-
στα αποστασιοποιηθήκαμε από αυτές τις
καταστάσεις που ζήσαμε, ώπου μας πήρε
σβάρνα η ξενόφερτη ανάπτυξη, η γοργή κι
όχι στα μέτρα μας εξέλιξη με λιγότερα επι-
τρεπτά μη και όχι, με πολύ περισσότερα
υλικά αγαθά, με περισσότερη ανεκτικότητα
και σε καταστάσεις που δεν θα μας ήταν
αρεστές κι ακόμα στην όχι και τόσο νόμιμη
ή την ηθική μας στάση έναντι της ζωής, της
κοινωνίας και των απογόνων μας.

Η επόμενη από εμάς γενιά στην προ-
σπάθειά της όλα αυτά, που από εμάς θα
έπρεπε να ζήσει η να τα αποφύγει, εκτρο-
χιάστηκε σε ένα μεγάλο ποσοστό ολοσχε-
ρώς, κρατώντας ένα πολύ μικρό καλάθι, με
ηθικές αρχές, κατευθυντήριες γραμμές,
εγκράτεια, σεβασμό κι εργατικότητα, σε
σχέση με τον ίδιο τους τον εαυτό και πε-
ραιτέρω τους γύρω της. Ακούμε ή κι εμείς
οι ίδιοι σήμερα λέμε, πως το κακό παράγι-
νε και πως οι νέοι δεν υπολογίζουν τίποτα
πλέον και κανέναν. Μήπως κατά τη λαϊκή
ρήση είναι “μπροστά βλάχημ τ’άλουγου”;

Όμως ποιος τελικά τους ανέθρεψε
συνομήλικοι αυτούς τους νέους ή δεν φρό-
ντισε αρκετά για αυτούς δίνοντάς τους τα
ανάλογα εφόδια και την σωστή πυξίδα να
πορευτούνε στη ζωή, που ολοκληρωτικά
μόνο στους ίδιους ανήκει, σωστά; Αφήσα-
με στα πρωινάδικα, στο χρήμα και στα ξένα
κέντρα, μέσω του διαδικτύου απαίδευτα

την διαπαιδαγώγηση της νέας μας γενιάς.
Τούτα ουδολώς για την κακόμοιρη γλώσσα,
την παράδοση, τις αρχές και τις αξίες και
την ιστορία της πατρίδας μας ενδιαφέρο-
νται. Εκπέμπουν οχetőς παραπληροφόρη-
σης, ηθικού ξεπεσμού και αμοραλισμού.
Εμείς ως κοινωνία πολιτών στρογγυλοκα-
θήμενη, μετράμε την αμάθεια, καταδικά-
ζουμε τα όλο και πιο συχνά εγκλήματα,
τους βιασμούς, τα σκάνδαλα οικονομικής,
πολιτικής κι ηθικής φύσεως, τις γυναικο-
κτονίες, και τον διασυρμό των ανυπεράστι-
στων ατόμων, ασχέτου εθνικότητας. Κι όλα
αυτά από τον καναπέ καταβροχθίζοντας,
μετά την υπερβολική βρώση, ξηρά ή γλυκιά
τροφή επαναλαμβάνοντας πάντα τα ίδια.
Η πρόκληση, η ζήλια, η υπέρμετρη απόλαυ-
ση, το φυγόπονο, το εύκολο κέρδος, γίνανε
για πολλούς τα ιδανικά τους, αντικαθι-
στούν ραγδαία τις παραδοσιακές μας αξί-
ες, τον υγιή κοινωνικό μας κώδικα κι ας
καεί το σπίτι του γείτονα. Φτάσαμε πολύ
κοντά στο “ο θάνατός σου η ζωή μου” ακό-
μα και για πολύ κοντινά μας πρόσωπα.
Σκεφτείτε όμως πως υπάρχουν πάντα κι οι
ισχυρότεροι από εμάς και ανά πάσα στιγμή
θα μπορούσαμε να βρεθούμε στη θέση του
αδυνάτου, του αρρώστου του κατατρεγγμέ-
νου, που δεν υπερασπιστήκαμε. Θα έπρεπε
να είχαμε ενστερνιστεί όλοι μας πολύ νω-
ρίτερα πως, πλούτος είναι ότι δεν αγοράζε-
τε με χρήμα.

Σίγουρα και δεν είμαστε στην πλειο-
ψηφία όλοι έτσι, αλλά αν κοιταχτεί η κοι-
νωνία που δημιουργήσαμε στον αδέκαστο
καθρέφτη, θα δει έναντι της ένα σφόδρα
αρρωστημένο είδωλό της. Θα δει μια κοι-
νωνία, όπου προσπαθούν μέρη αυτής ενα-
γωνίως να σκοτεινιάσουν τον Ήλιο, να του
γεμίσουν το πρόσωπο με κηλίδες, να απα-
ξιώσουν η δυνατόν την δημιουργία των
ικανών συνανθρώπων, γιατί στο σκοτάδι
και με συνοδεία τη δυσφήμιση, την ψευτιά
και τη σμήρλα, βολεύονται τούτοι πολύ
καλύτερα.

Έχουμε τελικά ή θέλουν οι μετά από
μας κάτι από εμάς ή τους το επιτρέπει στην
κατάσταση που σήμερα βρισκόμαστε το
διεθνές κατεστημένο να θέλουν κάτι από
μας και να το πάρουν; Θέλει σκέψη πολλή,
απέραντη περισυλλογή, κάποιες φορές
μετάνοια ή νέο ξεκίνημα κι ας είμαστε ή
μάλλον αφού είμαστε πολλοί στο τελευταί-
ο σκαλοπάτι της ζωής μας, έστω κι αν κάνο-
ντάς το θεωρηθούμε για τη μάζα όχι και
τόσο βολικοί και μην πλέοντες με το ρεύ-
μα. Αρκετά βολευτήκαμε πολλοί από εμάς
ως τα τώρα κι οι υπόλοιποι, οι περισσότε-
ροι δηλαδή, μέιναν στον άσσο. Ακούμε
παντού ευχές κι επικλήσεις στο Θεό για τη
λύση των προβλημάτων μας, αλλά ας θυ-
μηθούμε το “συν Αθηνά και χείρα κίνει”,
που έλεγαν οι Αρχαίοι μας πρόγονοι. Τα
αποτελέσματα όμως αυτής της συνεχιζόμε-
νης ταχτικής μας, ήταν, είναι και θα είναι,
απ’ ότι καλά και σίγουρα κι από πρώτο χέρι
όλοι μας γνωρίζουμε, αποκαρδιωτικά, και
για την πατρίδα σήμερα και στο άμεσο
μέλλον καταστροφικά.

Καλό Φθινόπωρο
Καλαντζής Δημήτριος Βερολίνο

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ALPHA BANK IBAN GR 46 0140 3610 3610 0200 2012 249		Ευρώ	
ΚΑΡΔΙΤΣΑ			
Βασιλειάδης Βασίλειος			
– Ευαγγέλου Αγγελική, Λάρισα	20		
Καφεντζής Ευθύμιος	25		
Καφεντζή Ευθ. Αρετή	25		
Καλαντζής Χριστόδουλος	20		
Κοντούλης Θωμάς	50		
Ευαγγέλου Αντώνιος, Λάρισα	20		
Θεάκου – Τουλιά Φωτεινή	25		
Παγώνη – Τουλιά Μαρία	25		
Κουσιά Σωτηρία	20		
Γόρδιος Ιωάννης, Αθήνα	80		
Στεργίου Γεώργιος, Λάρισα	20		
Σκούφης Α. Θωμάς	30		
ΑΘΗΝΑ			
Ανώνυμος Μορφοβουνιώτης	200		
Αναστασίου Στάθης, Καρδίτσα	50		
Αβραμόπουλος Μάκης, Καρδίτσα	25		
Γιαννάκος Γιάννης, Αθήνα	30		
Ευαγγέλου Ιωάννη			
(Οικογένεια), Λάρισα	50		
Κοτίσας Αθανάσιος, Αθήνα	20		
Κουτίνος Ηλίας, Αθήνα	20		
Κυριαζής Σπύρος, Αθήνα	30		
Μανώλης Απ. Ηλίας, Αθήνα	20		
Μαστραπάς Χρίστος, Αθήνα	35		
Μιαρίτης Κώστας, Μεσσηνικόλας	50		
Νάνος Θωμάς, Αθήνα	30		
Πολύζος Περικλής, Καρδίτσα	50		
Ρεφενές Κώστας, Αθήνα	30		
Σκαλιδάκης Γιάννης, Βύρωνα	25		
Σκούφη – Χαλκιά Αλέκα, Αθήνα	50		

Ο ΗΛΙΑΣ ΝΑΣΙΑΚΟΣ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Στη συνέχεια εκδηλώσεων «ΠΛΑΣΤΗΡΕΙΑ 2025» στο Μορφοβούνι, την Κυριακή 17-8-25, στην κατάμεστη αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Μορφοβουνίου, έγινε τιμητική εκδήλωση για το συγχωριανό μας **Ευριπίδη Καφαντάρη** με απονομή «**ΠΛΑΚΕΤΑΣ**» από τους Συλλόγους των Απανταχού Μορφοβουνιωτών. Προηγήθηκαν εμπεριστατωμένες και εγκωμιαστικές ομιλίες από το Γιώργο Σωτ. Κοντοστέργιο, τον Έλευθέριο Τζιώρα εκ Θεσσαλονίκης, πρώην Υφυπουργό του ΠΑΣΟΚ και τον Ηλία Νασιάκο, λέγοντας τα παρακάτω:

Ο συγχωριανός μας Ευριπίδης Καφαντάρης, επάξια τιμώμενος σήμερα, είναι ένας αξιόλογος Μορφοβουνιώτης, με πλούσιο βιογραφικό, που εκτός της Γεωπονίας, που υπηρέτησε, κατέλαβε και άλλα Δημόσια Αξιώματα στην Πολιτική, όπως **Νομάρχης Αχαΐας και Μαγνησίας**, στη συνέχεια **Περιφερειάρχης Ηπείρου** και το διάστημα **1993 – 1996** εξελέγη **Βουλευτής ΠΑΣΟΚ Καρδίτσας**.

Σε όλα τα Δημόσια πόστα, υπηρέτησε ευόρκως και αυστηρά άσπιλος, με χρηστή Διοίκηση, προσηλωμένος στο δίκαιο και νόμιμο, δίχως την παραμικρή παρέκκλιση και τη φαυλότητα.

Είναι και αξιόλογος συγγραφέας βιβλίων και προ παντός λάτρης της φύσεως, διαμένων μονίμως στο Μορφοβούνι, το οποίο υπεραγαπά και ποικιλοτρόπως βοήθησε, όταν κατείχε δημόσια αξιώματα, αγαπώντας τους συγχωριανούς, από τους οποίους χαίρει εκτίμησης.

Θα σας αναφέρω και ένα παράξενο συμβάν.

Όταν το Μάρτιο του 1987 ήταν Νομάρχης Βόλου ο Ευριπίδης Καφαντάρης, εγώ υπηρετούσα στην εκεί Τεχνική Υπηρεσία, στο ίδιο κτίριο.

Τότε ξέσπασε μία απροσδόκητη βαρυχειμωνιά για πολλές ημέρες. Σε όλη τη Θεσσαλία έριξε 2 μέτρα χιόνι και στο Νότιο Πήλιο 3 μέτρα.

Ο Νομάρχης Ευριπίδης αποκλείστηκε στο Ξενοδοχείο Πορταριάς, που διέμενε και χρειάστηκε αγώνας, για να έλθει στο γραφείο του στο Βόλο, προκειμένου να αναλάβει το δυσκολότατο έκτακτο έργο του.

Οι συγκοινωνίες και τα τηλέφωνα διακόπηκαν στην περιφέρεια για 10 και πλέον ημέρες και η Μαγνησία κηρύχτηκε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

Στο σπίτι μου στο Βόλο, μου τηλεφώνησε ο Αντώνης Τουλιάς τότε και εναγωνίως με πληροφόρησε, ότι ομάδα συγχωριανών μας, όπως: Η γυναίκα του Αθηνά, ο γιός του Βασίλης και η κόρη του, καθώς και η γυναίκα του Στέφου Τουλιά Γεωργία, η γυναίκα του Ηλία Γόρδιου Κωσταντία και ο Σωτήρης Βασιλούλης, είναι αποκλεισμένοι στον Κατηγιώργη Προμυρίου σε αγροτόσπιτο, που μάζευαν ελιές και αγνοούνται, δεν μπορούμε να επικοινωνήσουμε, μου είπε, προσπαθήστε εσείς από Βόλο.

Πήγα αμέσως και ενημέρωσα το Νομάρχη Ευριπίδη Καφαντάρη, μου έδωσε τότε ένα σημείωμα, να πάω σε κάποιον Συνταγματάρχη συντονιστή διασώσεων.

Το πήγα το σημείωμα, που του έλεγε να ενεργήσει πάραυτα, κατά προτεραιότητα και πράγματι, αμέσως, εκείνος έδωσε τις πληροφορίες, που του έδωσα εγώ, να αποστέλλονται τρόφιμα και να παρακολουθούνται οι αποκλεισμένοι συνεχώς και να ενημερώνεται ο Νομάρχης.

Έρχιαν τότε τα ελικόπτερα αφειδώς τρόφιμα για δέκα ημέρες στο συγκεκριμένο σημείο στον Κατηγιώργη Προμυρίου και απορούσαν οι συγχωριανοί μας, ποιός τους νοιάστηκε άραγε, για τέτοιο πλούσιο εφοδιασμό, όπως μας έλεγε αργότερα ο Σωτήρης Βασιλούλης.

ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ Θ. ΣΚΟΥΦΗ

Μαθηματικού

Με χαρά υποδεχόμαστε στις στήλες της εφημερίδας μας το άρθρο της Μαρίας, μιας νέας επιστήμονος Μορφοβουνιώτισσας.

Η Μαρία είναι κόρη του επίσης μαθηματικού Θωμά Σκούφη και μένει στην Καρδίτσα όπου και εργάζεται. Ευελπιστούμε πως η συνεργασία μας αυτή θα συνεχισθεί προς όφελος του αναγνωστικού κοινού της εφημερίδας μας.

Η Πρώτη Μέρα στο Γυμνάσιο: Οδηγός Επιβίωσης (για Γονείς!)

Και ξαφνικά, βρεθήκαμε εδώ. Το παιδί μας δεν είναι πια το μικρούλι του δημοτικού με την τσάντα-παιχνίδι. Είναι ένας (σχεδόν) έφηβος, με καινούργιο σχολείο, νέους φίλους και μια τσάντα που ζυγίζει περισσότερο απ’ αυτόν. Η πρώτη μέρα στο γυμνάσιο είναι ένα τεράστιο βήμα – και όχι μόνο για τα παιδιά. Είναι και για εμάς. Υπάρχει σίγουρα αρκετή αγωνία και πολλές ερωτήσεις. «Θα τα πάει καλά με τα μαθήματα; Θα του δώσουν σημασία οι καθηγητές; Θα του μιλήσει κανείς;» Η αλήθεια είναι ότι δεν μπορούμε να λύσουμε όλα τα προβλήματα του παιδιού μας, αλλά μπορούμε να

είμαστε το ασφαλέστερο λιμάνι τους στη θύελλα. Οπότε, ας μιλήσουμε λίγο.

1. Οι Φόβοι τους (και οι δικοί μας)

Το παιδί σας μπορεί να φαίνεται ψύχραιμο, αλλά μέσα του παίζει ταινία καταστροφής. «Και αν δεν μπορέσω να κάνω φίλους;», «Και αν με κοροϊδέψουν;», «Και αν ο καθηγητής είναι τρομερός;». Μην ακυρώνετε τους φόβους τους. Το «μην αγχώνεσαι, τίποτα δεν έγινε» βοηθάει εμάς, όχι εκείνους. Ακούστε. Ρωτήστε: «Ποιο μέρος σου φαίνεται πιο τρομακτικό;». Και απλά ακούστε. Μερικές φορές, το να πεις έναν φόβο δυνατά τον κάνει να φαίνεται πιο μικρός. Κάντε τους την ερώτηση που τα αλλάζει όλα: «Πώς νιώθεις;». Είναι πολύ πιο αποτελεσματική από το «Τι έγινε;».

2. Οι Πραγματικοί Στόχοι (Πείτε Αντίο στις Βαθμολογίες... τουλάχιστον προσωρινά)

Γνωρίζω γονείς που από την πρώτη εβδομάδα ρωτούν «Πως τα πήγες στο μάθημα;» και από την αρχή του γυμνασίου έχουν βγάλει συμπεράσματα για το ποια μαθήματα «παίρνει» το παιδί και ποια όχι, ποια κατεύθυνση/πεδίο/ειδικότητα θα ακολουθήσει στο τέλος του Λυκείου. Μην το κάνετε αυτό. Είναι πολύ νωρίς ακόμη. Επικεντρωθείτε στο να κατανοήσει και να βρει ενδιαφέρον σε όλα τα μαθήματα, μην τα διακρίνετε σε κύρια και δευτερεύοντα. Τα ενδιαφέροντα, οι κλίσεις και ο εγκέφαλος του παιδιού, ακόμη διαμορφώνονται και χρειάζεται να αποκτήσει γενικές γνώσεις, να διευρύνει τους ορίζοντές του, ώστε να μπορεί αργότερα να επιλέξει τον δρόμο του. Η πρώτη εβδομάδα, ο πρώτος μήνας, μάλιστα, δεν πρέπει να αφορά τις βαθμολογίες. Καλύτερα να μας αφορά το να βρει το παιδί έναν φίλο να καθίσουν μαζί στο διάλειμμα. Να εμπιστευτεί τους καθηγητές του. Να νιώσει ασφάλεια. Να ξέρει ότι το σχολείο είναι ένα μέρος όπου μπορεί να σηκώσει το χέρι του χωρίς φόβο, να κάνει λάθη και να μαθαίνει. Αν πετύχει αυτά τα τρία, οι βαθμοί θα έρθουν μόνοι τους.

3. Η Μελέτη

Αφιερώστε χρόνο στα μαθήματα του παιδιού όποιες και αν είναι οι δικές σας καταβολές, δεν είναι ώρα για σχόλια του τύπου «αυτό ήταν το χειρότερό μου μάθημα στα δικά μου σχολικά χρόνια» ή «ούτε εγώ ήμουν καλός στην Ιστορία, από εμένα θα πήρες». Ξεφυλλίστε τα βιβλία του και σίγουρα θα βρείτε και οι ίδιοι ενδιαφέρον στο κάθε μάθημα.

Είναι γνωστό ότι το ίδιο το περιεχόμενο των βιβλίων πολλές φορές δεν συμβαδίζει με την καθημερινότητα, φα-

Αυτιά

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ

του Γιώργου Βασιλούλη

Είμαι από εκείνους που για αρκετά χρόνια στις ετήσιες Γ.Σ. του Συνδέσμου μας στην Αθήνα έπαιρνα θέση υπέρ της ανέγερσης ξεχωριστού μνημείου για τους χωριανούς μας νεκρούς του εμφυλίου με την κατ’ αλφαβητική αναγραφή των ονομάτων και των δύο παρατάξεων. Ως προς την ανέγερση τέτοιου μνημείου διατηρώ και σήμερα την ίδια άποψη. Οι νεκροί του εμφυλίου 1946- 1949 καταγράφονται ως ένα τραγικό γεγονός που επηρέασε την πληθυσμιακή σύνθεση με την απώλεια έξη δεκάδων νέων ανθρώπων του πιο ζωντανού κομματιού της μικρής μας κοινωνίας, τόσο στον παραγωγικό όσο και στον πληθυσμιακό τομέα. Σπίτια ρήμαξαν από την απουσία του προστάτη τους, παιδιά ορφάνεψαν, οι χήρες πλήθυναν. Τα χωράφια έμειναν ακαλλιέργητα και το ψωμί δυσεύρετο. Πληθυσμιακά με το χαμό τόσων νέων ανθρώπων που έλειψαν, μειώθηκε τραγικά ο πληθυσμός του χωριού, τόσο από την απουσία αυτών που χάθηκαν όσο και από τα παιδιά τους που δεν γεννήθηκαν ποτέ. Και αυτό το δείχνουν οι δύο απογραφές πληθυσμού του χωριού. Το 1941 καταγράφονται 1553 μόνιμοι κάτοικοι ενώ το 1951 μειώθηκαν στους 1368. Είναι αναγκαίο λοιπόν να μνημονεύουμε ένα τόσο σημαντικό γεγονός που συνέβη στο χωριό μας με την ανέγερση ενός μνημείου που να θυμίζει και να αποτελεί λόγο αποτροπής από παρόμοιες καταστάσεις. Μέσω παρόμοιων μνημείων διαμορφώνεται και μεταβιβάζεται η μνήμη στις επόμενες γενιές με αποτέλεσμα να δημιουργείται η βάση για την εθνική συνείδηση. Στην ουσία πρόκειται για ανακατασκευή του παρελθόντος υπό το πρίσμα του παρόντος. Πρέπει ακόμη να αποτρέψουμε την εκδοχή του να συμβεί το απευκταίο, από την εργαλειοποίηση δηλαδή της μνήμης των νεκρών του εμφυλίου στην περιθωριοποίηση και την λήθη.

Ως προς την αναγραφή τώρα των ονομάτων. Όλο αυτό το χρονικό διάστημα αφότου ανέκυψε το θέμα και το συζητήσαμε στις Γ.Σ. έχω καταγράψει απόψεις των συγγενών των θυμάτων και από τις δύο παρατάξεις. Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών δεν επιθυμεί την αναγραφή του ονόματος εκείνου που αφαίρεσε τη ζωή δίπλα στο όνομα του δικού του ανθρώπου. Εμφυλιοπολεμικές κορώνες ακούστηκαν ακόμη και σε συνεδρίαση του Δ.Σ. του δημοτικού συμβουλίου, όπου συζητήθηκε αρχικά το θέμα. Σε άλλες περιπτώσεις απειλήθηκαν μηνύσεις. Αλλά και στις τελευταίες Γ.Σ. διαπιστώθηκε πως ακόμη και εκείνοι που αρχικά υποστήριξαν την αναγραφή των ονομάτων, είναι τώρα επιφυλακτικοί. Η καθ’ όλα αξιέπαινη πρόθεση του Δημάρχου με την ονοματολογία, να προχωρήσει σε μια ρηζικέλευθη διαδικασία δημιουργίας νέων νοημάτων για τα γεγονότα του παρελθόντος, θα ήταν ευπρόσδεκτη εάν οι συνθήκες του παρόντος το επέτρεπαν. Το επιτρέπουν όμως; Νομίζω πως όχι και αν επιχειρηθεί κάτι τέτοιο φοβούμαι πως θα υπάρξει αναμόχλευση των παθών και πυροδότηση του μίσους. Όλα τα ονόματα των πεσόντων συγχωριανών μας στον εμφύλιο, είναι καταχωρημένα στα τρία βιβλία των Βουλευσιωτών συγγραφέων, που κατέγραψαν την ιστορία του χωριού και δεν θα χαθούν στη λήθη.

Πρέπει ακόμη κατά τη γνώμη μου, να προσδιορισθεί και η ταυτότητα του μνημείου με μια λιτή επιγραφή, κάπως έτσι:

Εσύ διαβάτη που περνάς, κόντινε για λίγο το θήμα σου, κάνε μια στάση και αφουγκράσου. Σκέψου βαθιά το μήνυμά μας από τον κόσμο των νεκρών και της πικρής γνώσης. Ποτέ πια αδερφός εναντίον αδερφού.

Οι 57 Βουλευσιώτες νεκροί του εμφυλίου.

ντάζει ξένο ή υπερβολικά δύσκολο για το παιδί. Μπορεί μάλιστα να είναι και αντιεπιστημονικό, με βάση τα σύγχρονα πορίσματα της έρευνας και της επιστήμης. Όμως μην το απαξιώνετε, γιατί έτσι υπάρχει ο κίνδυνος να απαξιώσετε συνολικά τη σχολική γνώση.

Συζητήστε για όσα γράφει το βιβλίο, ακόμα και αν διαφωνήσετε με αυτά. Διαμορφώστε ένα ήσυχο περιβάλλον στο οποίο το παιδί θα μελετά χωρίς περισπασμούς από οθόνες. Αν αισθάνεστε ανεπαρκής στο να υποστηρίξετε το παιδί σας σε κάποιο μάθημα ζητήστε βοήθεια από κάποιον ειδικό καθηγητή, όχι κάποιον που απλά θα λύνει τις ασκήσεις του παιδιού ώστε να είναι «έτοιμο» για την επόμενη ημέρα, αλλά θα κάνει πολύ περισσότερα. Θα εμπνεύσει τον μαθητή, θα του δείξει τον τρόπο και τη μεθοδολογία ώστε να πορευτεί με περισσότερη αυτοπεποίθηση βασιζόμενο στις δικές του δυνάμεις.

4. Το Πιο Σημαντικό Μάθημα: Η Ανθεκτικότητα

Στο γυμνάσιο, τα πράγματα δεν πάνε πάντα καλά. Θα υπάρξει κακός βαθμός, κακή παρέα, άδικο σχόλιο. Εδώ είναι που εμείς μπαίνουμε στο παιχνίδι. Όχι ως εκδικητές, αλλά ως προπονητές. Μην τρέχετε να λύσετε κάθε πρόβλημα. Αντί να στείλετε άμεσα e-mail στον καθηγητή, ρωτήστε το παιδί σας: «Πώς νομίζεις ότι μπορούμε να το χειριστούμε αυτό μαζί;». Δώστε τους τα εργαλεία να λύσουν τα δικά τους προβλήματα. Αυτό είναι το μεγαλύτερο δώρο. Θα μπερδευτούν. Θα χάσουν. Θα πονέσουν. Αυτή είναι η ανθρώπινη εμπειρία. Η δουλειά σας δεν είναι να ανοίγετε δρόμους με μπουλντόζα, αλλά να είστε το σταθερό, ασφαλές σημείο να γυρίσουν.

Άλλωστε δεν περνάνε όλα από το χέρι του γονέα. Το σχολείο και το εκπαιδευτικό σύστημα έχουν πολλές παθογένειες (υποχρηματοδότηση, υπεράριθμα τμήματα, έμφαση στην αποστήθιση, εξετασιοκεντρική και δασκαλοκεντρική προσέγγιση της διδασκαλίας), παθογένειες που οι εκπαιδευτικοί και άλλοι συλλογικοί φορείς προσπαθούν να επιλύσουν πολλές δεκαετίες τώρα. Η καλή συνεργασία σχολείο-γονέα-μαθητή, καθώς και η δραστηριοποίησή σας στον σύλλογο γονέων, μπορεί να συμβάλουν στην προσπάθεια για ένα καλύτερο σχολείο. Πάρτε μια βαθιά ανάσα. Το γυμνάσιο είναι μια φανταστική περιπέτεια που μόλις ξεκινά. Καλή αρχή σε εσάς και στο παιδί σας!

Μαρία Σκούφη

Μαθηματικός ΑΠΘ

Msc στη διδακτική των Μαθηματικών

Ένα ακόμη καλοκαίρι, ένας ακόμη Δεκαπενταύγουστος στο όμορφο χωριό μας. Κάθε χρόνο και περισσότεροι επισκέπτες μαζί με τους απόδημους. Πολλές οι όμορφες εκδηλώσεις τις οποίες χάρηκε ο κόσμος και διασκέδασε, ιδιαίτερα οι νέοι. Ευχή όλων μας να ανταμώσουμε όλοι γεροί και του χρόνου.

Η τιμητική εκδήλωση για τον **Ευριπίδη Καφαντάρη** που έλαβε χώρα στο Πνευματικό Κέντρο του χωριού μας από του τρεις συλλόγους των απόδημων Μορφοβουνιωτών, ήταν μια συγκινητική, ξεχωριστή εκδήλωση. Ο φίλος Ευριπίδης είχε μια σημαντική, αψεγάδιαστη πορεία στην πολιτική, την οποία τόνισαν με τον καλύτερο τρόπο οι δύο κεντρικοί ομιλητές, ο πρώην υπουργός των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ κ. Τζιόλας και ο Γιώργος Κοντοστέργιος με μια εμπνευσμένη ομιλία την οποία θα βρείτε καταχωρημένη ολόκληρη στην πρώτη σελίδα της εφημερίδας μας. Σύντομο χαιρετισμό απηύθυνε και ο Ηλίας Νασιάκος.

Η συνεδρίαση του **τοπικού συμβουλίου** στην πλατεία που πήρε τη μορφή ανοιχτής γενικής συνέλευσης, παρουσίασε ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Η παρουσία των δύο συγχωριανών δημάρχων πρώην και νυν, έδωσε την ευκαιρία σε αρκετούς συγχωριανούς να θέσουν καίρια ερωτήματα που απασχολούν την καθημερινότητα τωνμόνιμων κατοίκων αλλά και των επισκεπτών. Τα έργα αποκατάστασης των ζημιών από τις θεομηνίες, το αρδευτικό των πηγών του Αγ. Γεωργίου, το κοιμητήριο του Αηλιά, καθώς και η καταλληλότητα του πόσιμου νερού, βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή. Τοποθετήθηκε στα

περισσότερα ο Δημήτρης Τσιαντής και έδωσε τις απαραίτητες διευκρινήσεις ο Παναγιώτης Νάνος, ο οποίος όπως φαίνεται δεν έπεισε τους συγχωριανούς για την καταλληλότητα του πόσιμου νερού αφού η πλειοψηφία, ιδίως απόδημων και επισκεπτών προτιμούν τη ΘΕΟ-ΝΗ.

Και στις δύο εκδηλώσεις συντονιστής ήταν ο πρόεδρος του συλλόγου απόδημων Μορφοβουνιωτών της Καρδίτσας **Σεραφεΐμ Νάνος**. Έχουμε την τύχη και την ευλογία ως Βουνεσιώτες, να διαθέτει το χωριό μας έναν τέτοιο μόνιμο κάτοικο του διαμετρήματος του Σεραφεΐμ. Ο Σεραφεΐμ είναι εκείνος που συντονίζει τα πάντα. Από τις κάθε είδους εκδηλώσεις έως τα εκκλησιαστικά του καθήκοντα. Πάντα πρόθυμος αρωγός σε κάθε πρόβλημα που ανακύπτει και βαθύς γνώστης στο να τα επιλύει, λόγω του χαρακτήρα του, αλλά και της εμπειρίας που απόκτησε από τη μακρόχρονη ανάμειξή του στα κοινά.

Είχα την ευκαιρία να επισκεφτώ για μια ακόμη φορά την περιοχή της μεγάλης κατολίσθησης κάτω από την **Αγ. Παρασκευή**. Με λύπη διαπίστωνα πως δεν έγινε ακόμη τίποτα. Το έργο πρέπει να τεθεί σε άμεση προτεραιότητα και επιβάλλεται να υπερπηδηθούν οι όποιες γραφειοκρατικές διαδικασίες πριν θρηνήσουμε μεγαλύτερη καταστροφή.

Επισκέφτηκα επίσης για πολλοστή φορά το **υπαίθριο μουσείο**. Πιστεύω πως αν στηριχτεί κατάλληλα θα αποτελέσει πόλο έλξης

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΟΥΛΙ ΤΟΥ ΝΤΑΗΡΑΓΑ

του Γ. Βασιλούλη - gvasiloulis@gmail.com

πολλών επισκεπτών.

Η πρόσφατη μεγάλη απώλεια του αγαπημένου φίλου Αποστόλη είναι αισθητή και η καθιερωμένη βόλτα των **Κατοικαίων** το πρωί στις Σκάλες και το βράδυ στην πλατεία, λειψή. Ευχόμαστε τους εναπομείναντες Γιάννη και Σταύρο να τους έχει ο θεός καλά για να τους χαιρόμαστε για πολλά χρόνια ακόμη.

Οι γυναίκες του χωριού, γηγενείς και νύφες συναντήθηκαν δυο φορές φέτος το καλοκαίρι στα μαγαζιά της πλατείας και διασκέδασαν συζητώντας. Την δεύτερη φορά, από όπου και οι φωτογρα-

φίες, μετρήσαμε 65 άτομα. Τους χάλασε τη διάθεση όμως το ψιλόβροχο και σκόρπισαν δίνοντας ραντεβού για την επόμενη χρονιά.

Παράνοια!!! **Η ΕΛΒΟ**, η μεγαλύτερη βιομηχανία οχημάτων στη χώρα, αντί να αναδιαρθρωθεί και να στηρίξει την αμυντική θωράκιση της χώρας, πουλήθηκε στους Ισραηλινούς για να κατασκευάσει όπλα. Αυτός είναι δυστυχώς ο παραγωγικός σχεδιασμός των ντόπιων κυβερνητών. Όλα στο σφυρί...

Οι περικοπές των **κοινωνικών δαπανών**, κλονίζουν τις κυβερνήσεις και ολόκληρο το πολιτικό ευρωπαϊκό σύστημα. Ο πακτωλός πολεμοφοδίων προς την Ουκρανία έφερε τη λιτότητα στους λαούς της Ευρώπης. Στη Γαλλία οι πολίτες ξεσηκώθηκαν δημιουργώντας κυβερνητική κρίση. Οι ΗΠΑ πλουτίζουν από την πώληση οπλικών συστημάτων και πανάκριβου υγροποιημένου αερίου. Οι ανεπαρκείς και δουλπορεπείς ηγέτες της Ευρώπης κοιμούνται τον ύπνο του δικαίου.

Απανωτά τα χτυπήματα του Ισραήλ στη **Γάζα**. Αυτή τη φορά 20 άμαχοι νεκροί μεταξύ των οποίων και 5 δημοσιογράφοι. Ο παραλογισμός συνεχίζεται, η πολιτισμένη ανθρωπότητα εθελουφλεί. Όχι όμως και ο απλός λαός. Καραβάνια από ολόκληρο τον πλανήτη με ανθρωπιστική βοήθεια κατευθύνονται προς την αποκλεισμένη Γάζα να σπάσουν τον κλοιό και να ταΐσουν τους λιμοκτονούντες Παλαιστίνιους. **«Η ανθρωπότητα πρέπει να βάλλει τέλος στον πόλεμο, αλλιώς ο πόλεμος θα βάλλει τέλος**

στην **ανθρωπότητα**», είχε πει ο σπουδαίος Τζον Φιτζέραλντ Κένεντι.

Θωμάς Γ. Βασιλούλης (1926-2025). Έφυγε πλήρης ημερών σε ηλικία 99 ετών ο μικρότερος από τα 8 παιδιά του παππού μου Γιώργου Βασιλούλη, που κατοικούσε μόνιμα στον Βόλο από το 1953. Σε ηλικία 20 ετών επιστρατεύτηκε την 6η Γενάρη του 1947, όπως και πολλά άλλα παιδιά του χωριού μας από τους ντόπιους καπετάνιους του Δημοκρατικού Στρατού. Μετά το τέλος του εμφυλίου εξορίστηκε στη Μακρόνησο καθώς και σε άλλες φυλακές μέχρι το 1952 οπότε εγκαταστάθηκε μόνιμα στο Βόλο και ασχολήθηκε με το εμπόριο τροφίμων αρχικά μόνος του και αργότερα με τον πατέρα μου όπου εγκατασταθήκαμε εκεί και εμείς οικογενειακώς. Ήταν παντρεμένος με την Ξανθή Τζέλλου από το Γεωργικό και απόκτησαν μαζί δύο κόρες. Με την αποδημία του έφυγε και ο τελευταίος μαχητής του Δημοκρατικού Στρατού της περιοχής.

Έφυγε επίσης σε ηλικία 94 ετών ο **Γιώργος Πausανία Τσούλας**, αδερφός του Μάρκου. Ο Γιώργος ήταν ένα από τα έξη παιδιά της αξιοσέβαστης οικογένειας του Πausανία Τσούλα. (Ελένη, Νικόλας, Μάρκος, Σωκράτης, Γιώργος, Κατίνα). Μέλη της οικογένειας έλαβαν ενεργό μέρος στην αντίσταση κατά των κατακτητών και είχαν δυο θύματα στον Εμφύλιο, τον Πausανία και τον Νικόλα. Η μόνη τώρα που βρίσκεται εν ζωή είναι η Κατίνα που ζει με την οικογένειά της στην Αγ. Παρασκευή στην Αθήνα.

Θόλου 5: Το άγνωστο μουσείο της Αθήνας του Βασίλη Αλεξίου*

Όταν η ιστορία αποφασίζει να μιλήσει, τότε η κουβέντα της μένει χαραγμένη στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Έτσι, όταν αποφάσισε η ιστορία να μιλήσει για το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, γνωστό ως Πανεπιστήμιο Αθηνών, αλλά και ως ΕΚΠΑ, το έκανε με τον πιο δυνατό τρόπο. Το παλιότερο πανεπιστήμιο της χώρας, και πάντοτε σε υψηλές θέσεις, ανάμεσα σε άλλα πανεπιστήμια σε όλο τον κόσμο. Αυτό είναι το ΕΚΠΑ.

Ο σταθμός του τραίνου που έχει πάρει την ονομασία «Πανεπιστήμιο», σε βγάζει μπροστά σε ένα εμβληματικό κτήριο, το οποίο προβάλλει μπροστά από τη γνωστή Νομική Σχολή. Αυτό είναι το κτίριο του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο οποίο «μετακόμισε» ως Ίδρυμα, σχεδόν 200 χρόνια πριν.

Είναι 1837. Λίγα χρόνια νωρίτερα, ο Ιωάννης Καποδιστριας, ο πρώτος Κυβερνήτης του Ελληνικού Κράτους, έχανε τη ζωή του στο Ναύπλιο, και ο Όθωνας γινόταν βασιλιάς. Εκείνη τη χρονιά, ένα βασιλικό διάταγμα, θα φέρει στην Ελλάδα το πρώτο Πανεπιστήμιο. Το Οθώνειο, που πήρε το όνομα του από τον Όθωνα.

Ο δρόμος οδηγεί στην Πλάκα, σε ένα δρόμο κάθετα της Διονυσίου Αρεοπαγίτου, στα δεξιά του Παρθενώνα. Μια μπλε πινακίδα σε κάποιο σπίτι, αναγράφει την οδό: Θόλου.

Λίγο παραπάνω, έχοντας προσπεράσει τα Αναφιώτικα (τις γνωστές Κυκλάδες της Αθήνας), και πριν η κατηφόρα οδηγήσει στην πλατεία των Αέρηδων, στον αριθμό 5, στέκεται ένα παλιό αρχοντικό.

Λίγο πριν το 1837, το κτίριο στέγασε τον αρχιτέκτονα Σταμάτη Κλεάνθη. Γι' αυτό το λόγο, η πινακίδα που βρίσκεται στην πόρτα του κτιρίου, αναγράφει: Οικία Κλεάνθους.

Ανεβαίνοντας τα σκαλιά στα δεξιά, ο επισκέπτης οδηγείται σε μια μεγάλη αυλή, πριν εισέλθει στο εσωτερικό του κτιρίου, που πλέον λειτουργεί ως μουσείο. Και όχι ως ένα απλό μουσείο. Αλλά ως το πρώτο κτίριο του Πανεπιστημίου Αθηνών!

Το 1837, ο Κλεάνθης δωρίζει το κτίριο στο Πανεπιστήμιο, και έτσι, το Οθώνειο Πανεπιστήμιο ξεκινά να λειτουργεί, με τις πρώτες του σχολές: τη Νομική, την Ιατρική, τη Θεολογική, και των Καλών Τεχνών.

Το ΕΚΠΑ δε θα μείνει για πολύ στο κτίριο της οδού Θόλου 5. Τέσσερα χρόνια αργότερα, το 1841, το Ίδρυμα μετακομίζει στο κτίριο της οδού που πλέον ονομάζεται Πανεπιστημίου (η κανονική ονομασία της οδού είναι Ελευθερίου Βενιζέλου).

Είναι το κτίριο που επισκέπτεται ο παπα-Σταφίδας Λάμπρος Κωνσταντάρας, για να μάθει πληροφορίες για τον φοιτητή γιο του Αλέκο Τζανετάκο, στην ταινία «Πατέρα Κάτσε Φρόνιμα».

Η ιστορία που ξεκίνησε σε εκείνη την οικία, στο δρόμο της οδού Θόλου αριθμό 5, δε θα έμενε μόνο εκεί. Λίγα χρόνια αργότερα, το 1862, ο Όθωνας θα εγκαταλείψει την Ελλάδα, και το Πανεπιστήμιο θα μετονομαστεί σε Εθνικόν.

Όχι Εθνικό και Καποδιστριακό. Εθνικόν. Και αυτό διότι, το 1850, ο Ηπειρώτης ευεργέτης Ιωάννης Δόμπολης, φίλος του Ιωάννη Καποδίστρια, φεύγει από τη ζωή, και στη διαθήκη του αφήνει όλη την περιουσία στο Δημόσιο, με σκοπό την ίδρυση ενός πανεπιστημίου, που θα ονομαζόταν Καποδιστριακό, στη μνήμη του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδας.

Έτσι, μέχρι και τα μέσα της δεκαετίας του 1910, στην Ελλάδα υπήρχαν δύο πανεπιστήμια: το Εθνικόν και το Καποδιστριακό. Και όλα αυτά, μέχρι το 1932, όπου τα δύο ιδρύματα συγχωνεύθηκαν, και δημιούργησαν το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Στο άγνωστο μουσείο της οδού Θόλου στην Πλάκα, ο επισκέπτης θα έρθει σε επαφή, εκτός από την ιστορία, με διάφορα αντικείμενα των σχολών της Νομικής, της Ιατρικής, της Θεολογικής και των Καλών Τεχνών, πορτραίτα, σφραγίδες, βιβλία, ιατρικά όργανα, και πολλά άλλα που περιμένουν τους επισκέπτες να τα επισκεφθούν.

Ένα έκθεμα το οποίο αξίζει της προσοχής μας, είναι η φοιτητική ταυτότητα του Ελευθερίου Βενιζέλου, ο οποίος σπούδασε στη Νομική Σχολή, το 1881.

Η οδός Θόλου στην Πλάκα κρύβει μια ολόκληρη ιστορία. Και την ιστορία, τη γράφουν οι παρέες, που έλεγε και μια διαφήμιση στην τηλεόραση. Και στην προκειμένη περίπτωση, το Ίδρυμα που ξεκίνησε από την Πλάκα, έχει τις δικές του παρέες, που γράφουν καθημερινά, τις δικές του ιστορίες.

*πτυχιούχος του Τμήματος Επικοινωνίας και ΜΜΕ, και μεταπτυχιακός φοιτητής

♦ Μελέτη - Κατασκευή Κατοικιών
♦ Τακτοποίηση αυθαιρέτων χώρων
♦ Έκδοση ενεργειακών πιστοποιητικών
♦ Βεβαιώσεις Μηχανικού για Μεταβίβαση

➤ **ΑΝΤΩΝΗΣ Φ. ΚΥΡΙΤΣΗΣ**
➤ Πολιτικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.
➤ Ευστρατίου Πίσσα 83 (έξοδος Μετρό Νέου Κόσμου)
➤ Αθήνα 2109019102

Λατίνος Φώτης
χειρουργός οδοντίατρος

Βυζαντινών Αυτοκρατόρων 11
1423 Νέα Ιωνία (Σταθμός Περισσού)

210 2581 771
6974 307 559
210 2581 751

fotislatinos@gmail.com

Κωνσταντίνος Κοντοστέργιος
Δικηγόρος
Γ. Σταύρου 6
(4ος οροφ.)
105 59 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210 32 14 641
Κιν.: 6972 095 634

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΥΤΣΩΝΑΣ ΓΕΩΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Πτυχιούχος Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (Πρώην ΑΣΟΕΕ)

Θάσου 10, Ανθούσα, 6974796739

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΠ. ΒΡΟΝΤΟΣ
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω
Γραφείο Αθηνών: Ακαδημίας 33, β' όροφος, τηλ. 210-3634134
Γραφείο Καρδίτσας: Πλαστήρα 12, τηλ. 24410-41255
Κινητό: 6972422002
website: www.vrodosandreas.gr

Φαρμακείο
ΚΟΡΟΜΠΙΑΗ Ι. ΒΑΣΙΛΙΚΗ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
ΗΡ. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 24410 22103

Αλεξανδρής Νικόλαος
MASTER IN FINANCE, UNIVERSITY OF LUND

Ασφαλιστικός & Χρηματοοικονομικός Σύμβουλος
Τ: 210.202.2936
E: nikos81@gmail.com
ΕΛ Αλαμίν 52, Νέα Ιωνία

ΑΝΘΟΚΗΠΙΑ ΑΦΟΙ ΣΚΟΥΦΗ
τηλ.: 6974 077589, 6978 775083, 24280 97228
Κάτω Λεχώνια Μαγνησίας

Κηπευτικά Super Fruits
Λένδρα
Θάμνοι
Τριανταφυλλiές
Λιανόφυλλα
Αρωματικά κ.α.

e-mail: fotiskoufis@hotmail.com